

5 TAJUNNANASPEKTI

5.1 Tajunnanaspekti

¹Esillä olevassa teoreettisessa kirjoitelmassa käsitellään ainoastaan erilaiset kollektiivitajunnat (ryhmätajunnat), monaditajunta, verhotajunta, subjektiivinen ja objektiivinen tajunta sekä tiedostamaton.

²Kaikki muu, minkä voitaisiin katsoa kuuluvan tajunnanaspektiin – psykologia, pedagogiikka jne. – käsitellään omissa kirjoitelmissaan osittain tässä kirjassa, osittain muissa sarjaan *Elämäntieto* sisältyvissä kirjoissa.

³Niin alkeellinen käsitys kuin ihmiskunnalla onkin todellisuudesta ja aivan erityisesti olemassaolon tajunnanaspektista (aineaspekti näkyvässä maailmassa on rajoittunut alue), saamme kaikeksi olettaa, että kestää vielä kauan, ennen kuin ihmiskunta edes lähestulkoon kykenee ymmärtämään, mikä merkitys eri idiologioilla on tajunnankehitykselle ehkäisevässä tai edistävässä tarkoituksessa, puhumattakaan energioiden vaikutuksesta tässä suhteessa. Vasta viime aikoina lääkärit ovat kertoneet voivansa havaita, että potilaan iloisella ja optimistisellä asenteella on merkitystä hänen toipumisensa kannalta. Mutta kuinka he voisivat ymmärtää, mistä tämä johtuu, heidän ollessa tietämättömiä tajunnanilmaisuja myötäilevistä energiailmaisuuksista (fyysis-eetterisistä, emotionaalisisista ja mentaalisisista energioista)? Tiede on niin kaukana todellisuudesta, että tässä sanotun täytyy vaikuttaa mielikuvitusrakennelmilta. Esoteerikon ei tarvitse koskaan esittää omia pohdintojaan esoteerisia tosiasioita koskevissa kysymyksissä. Tietolähde, josta hän ammentaa, sisältää suunnattoman paljon enemmän tosiasioita kuin mitä hänen on mahdollisuus selittää.

⁴Tajunta on ykseyttä. Samalla se on sidoksissa eri ainelajeihin. Kaikki tietoinen on samanaikaisesti ainetta. Idea on mentaalimolekyyli (kuusi lajia) tai mentaaliatomi. Aineaspektista nähtynä tajunta vaikuttaa porrastetulta, mutta tajunnanaspektista nähtynä sitä on mahdotonta porrastaa. Se sulautuu yhteen, mutta se voidaan jakaa. Tämä on eräs niistä monista paradokseista, joita saadaan, kun järjen on yritettävä käsittää todellisuutta. Kokonaisuus täytyy eriyttää. Tämä on myös eräs perusteista sille, miksi on hyödytöntä dogmatisoida ja sijoittaa todellisuus käsitteellisiin lokeroihin, joilla on merkitystä vain pedagogisena orientoimistarkoituksena. Ei pidä koskaan kadottaa näkyvistä sitä, että aine on yksi ja ykseys, tajunta on yksi ja ykseys, energia on yksi ja ykseys. Sellaiselta se vaikuttaa korkeimmassa kosmisessa valtakunnassa oleville yksilöille, niille ainoille, joilla voi olla ehdotonta tietoa kosmoksista ja kaikesta kosmoksessa olevasta.

⁵Tajunta on jotain täysin erilaista jokaisessa korkeammassa maailmassa, eikä kenelläkään ole minkäänlaista mahdollisuutta ymmärtää oman kokemuksen ylittävää tajuntaa. Planeettahierarkia vakuuttaa myös, että toistriadin tajunnat eroavat niin täysin ensitriadin tajunnoista, että jo itse sana ”tajunta” on harhauttava. Jokseenkin parempi olisi termi ”identifikaatio”, vaikka myös se on aivan liian mitäänsanomaton ja tietenkin harhauttava, jos sen tulkitsee näennäisen parantumaton inhimillinen omahyväisyys, joka luottaa omaan käsityskykyynsä ja arvostelukykyynsä. Eräs planeettahierarkian suurimmista huolenaiheista on se, että ihmiset pitävät illuusioitaan ja fiktioitaan, mielijohteitaan, päähänpistojaan, kuvitelmiaan asioina, joilla on vähäisin vastine todellisuudessa. Siten he idiotisoivat käsityskykynsä, kollektiivitajunnalle ominaisen todellisuusvaistonsa, vaiston, joka vainuna, aavistuksena, enteilynä tai ounasteluna ilmeten tarjoaa minätajunnalle mahdollisuuden tarttua hitaasti ja huomaamatta alun perin sanoinkuvaamattomaan. Emotionaalisisessa mystiikassa tämä taipumus saa ensimmäisen, hyvin hapuilevan ilmaisunsa.

⁶Tajunnalle ominainen taipumus saa aina kannustusta korkeammassa valtakunnassa olevilta, jotka kaikki pyrkivät auttamaan alemmissä olevia saavuttamaan korkeammalle. Mutta sitä ehkäisee ihmisten yleinen taipumus vastahakoisuuteen, heidän halunsa pitäytyä totunaisiin, heidän hallitsemiinsa ja vaalimiinsa asioihin, sekä ne voimat, jotka tarkoituksellisesti taistelevat tarkoituksella kehitystä vastaan.

⁷Kaikki ”syntyy uudelleen”. Kaikki muodot muuttuvat ja lopulta hajoavat. Ja kuitenkin ihmiset palvovat katoavaa muotoa ja jättävät sen tajunnansisällön huomiotta. Ihmiskunnan olisi pitänyt oppia oivaltamaan, että olennainen asia on sisimmässä oleva elämä, ei muoto.

⁸On tärkeää oivaltaa, että käsityksemme tajunnasta pätee vain ihmisen maailmoissa ja että meidän on mahdotonta käsittää sen korkeammassa maailmoissa olevia ilmentymiä. Sama pätee tietenkin kaikkiin kolmeen todellisuusaspektiin. Kaikki on jotain ”täysin erilaista” kaikissa maailmassa, vaikka perusominaisuudet säilyvätkin, mikä oikeuttaa ylipäättään puhumaan kolmesta aspektista.

⁹Kaikkien evoluutio-olentojen tajunnalla on rajansa. Yksilön kyky aktivoida yhä korkeampien atomilajien passiivista tajuntaa määrää nämä rajat. Kosminen kokonaistajunta on luonteeltaan passiivinen. Monadit (ikiatomit) hankkivat siihen osallisuuden niiden potentiaalisen tajunnan aktualisoituessa (herätessä) passiiviseksi tajunnaksi involuutioprosessissa. Asia voidaan ilmaista myös siten, että jokaisen monadin passiivinen tajunta antaa oman panoksensa kosmiseen kokonaistajuntaan, se on kuin tajunnan valtameressä oleva pisara, joka kasvattaa sen laajuutta.

¹⁰Monadin tajunnanprosessi, involuutioprosessissa tapahtuva aktuaalistuminen ja evoluutioprosessissa tapahtuva aktivoituminen kaikkien 49 atomilajin kautta, vie suunnattomasti aikaa. Mitään tietoa ei ole julkistettu Koko kosmoksen kehitykselle ja sen purkautumiselle laskettua aikaa koskevaa tietoa ei ole julkistettu. On kuitenkin olemassa tietoa aurinkokunnan eliniästä, joka on viisitoistanumeroinen luku tellusvuosina laskettuna.

¹¹Eri ainelajien tajunta rajoittuu täsmälleen kuhunkin niistä. Myös yksilötajunta on riippuvainen näistä. Mutta tajunta on samanaikaisesti kollektiivista, yhteisosallisuutta kosmisessa tajunnanmeressä. Ja tästä syystä tajunnanasteet voivat sulautua toisiinsa. On kuitenkin selvästi käsitettävä, ettei ihminen voi itse ratkaista, onko hänellä ja milloin ja millä tavoin hänellä on kollektiivitajuntaa. Vain essentiaalinä (46-minä) kykenee siihen.

¹²Kollektiivitajunta on ensisijainen ja yhteinen kaikille monadeille kaikissa valtakunnissa. Yksilöllinen tajunta, joka mahdollistuu vasta kollektiivitajunnan ansiosta, on yksilön itsensä vähitellen hankittava kaikissa niissä ainelajeissa, jotka muodostavat hänen verhonsa.

¹³Kolmen alimman luomakunnan yksilöillä on kollektiivitajunta (”ryhmäsielu”), vaikka ne eivät tietenkään ymmärrä sitä. Ihminen on rajoittunut yksilötajuntaansa, edellytykseen hankkia itsetietoisuus, itsemääräävyys, itseluottamus jne. Ymmärtämättään hän on myös osallinen kollektiivitajuntaan, koska tämä on ensisijainen ja katoamaton ja itse yksilötajunnan edellytys. Eristyneisyys kausaalitajuntaan on syy yksinäisyyden tunteeseen (”sielun parantumattomaan yksinäisyyteen”, mikä on ”illuusio”). Kaikkien yhteisyyden kokeminen edellyttää järjestelmällisellä työllä hankittua ykseystajuntaa. Kaiken kollektiivisen yksilö hankkii yksilöllisellä työllä. Tämän oivalluksen Goethe ilmaisi lausunnossaan: Se, minkä olet perinyt isiltäsi, täytyy olla hankittua, jotta sen voi omistaa”. Kaikki, mikä on annettu ilmaiseksi, on omaksuttava oman työn kautta. Muuten se ei ole todellista ymmärtämystä, eikä ”omaa”, vaan sen sijaan yleistä pinnallisuutta, joka on ominaista niin monille muistineröille, koulujen loistaville valoille ja korkeissa asemissa oleville ihmisille.

¹⁴Ainoastaan esoteriikka voi antaa vaadittavat selitykset tajunnalle, jolla tarkoitetaan niitä erilaisia tajunnanlajeja, jotka elämäntietämätön käsittää organismin tajuntana. Esoteerikko oppii erottamaan nämä eri lajit toisistaan. Tärkeintä on, ettei hän samaista monaditajuntaansa verhoissaan oleviin muunlaisiin tajunnanlajeihin. Monaditajunta, minätajunta, on se, joka käsittää ja ymmärtää. Muu on verhojen tajuntaa. Tämän vuoksi voidaan sanoa: tämä on verhojen tahto, ei minun tahtoni. Myönnetään, että verhoilta puuttuu oma tahto. Mutta jos ne aktivoituvat ulkopäin, niitä hallitsevat ulkopuolelta tulevat värähtelyt, ja tämä vaikuttaa siten, että verhoilla tuntuu olevan tahto. Tämä vaikuttaa myös siten, että toisten ihmisten ajatukset voivat hallita verhotajuntoja siinä määrin, että ulkopuolelta tuleva tahto määrää niitä. Mutta se ei vapauta yksilöä vastuusta, sillä hänen velvollisuutensa on olla itsemääräävä. Yksilön

suurimmat virheet johtuvat verhotajunnan ja monaditajunnan sekoittamisesta.

¹⁵Symbolinen ilmaus ”löytää sielunsa” tarkoittaa sitä, että yksilö löytää monaditajunnan jo aktivoimissaan eri verhotajunnoissa ja niissä korkeammissa verhotajunnoissa, jotka hän evoluution kuluessa tulee aktivoimaan.

¹⁶Kuvaavaa filosofisen spekulatiivisuuden pinnallisuudelle on, että esoteriikan täytyy kiinnittää filosofien ja psykologien huomio siihen tosiasiaan, että tajunta, joka varsinaiselta luonteeltaan on subjektiivinen, voi olla myös objektiivinen. Epäfilosofisessa ajattelussa on vanhastaan tehty ero subjektiivisen tajunnan (järjen) ja objektiivisen tajunnan (tajan) välillä. Tämän eron ymmärtäminen menetettiin, kun filosofinen spekulointi syrjäytti selkeän pohdiskelukyvyn.

¹⁷Objektiivinen todellisuus on siten aineellinen todellisuus. Filosofit ovat subjektiivineet nimityksen ”objektiivinen” tarkoittamaan asiallista, persoonatonta.

¹⁸”Passiivisella tajunnalla” tarkoitetaan involuutiomonadien tajuntaa, joka voi aktivoitua vain ulkopäin. Evoluutiomonadien vastaavaa tilaa kutsutaan inaktiivisuudeksi”.

¹⁹Kaikki aine on aktiivista (primaariaineen atomivirtojen aktivoimaa). Kaikki aktiivisuus on samanaikaisesti tajuntaa. Mutta vasta itsetietoisuudella saavutetaan määrätietoisuus. Aktiivinen tajunta ilman itsetietoisuutta on robottiaktiivisuutta. Ulkopuolelta ohjautuvana se voi mahdollisen määrätietoisuuden vuoksi vaikuttaa itseaktiivisuudelta. Eräs esimerkki tästä on hypnoosi, toinen psykoosi.

²⁰Aktiivisen tajunnan, itsetietoisuuden ja aktiivisen itsetietoisuuden välillä on tehtävä tarkka ero.

²¹Mentaalitajunta on useimmilla ihmisillä edelleen inaktiivinen ja emotionaalitajunnan ohjaamaa. Tämä on vanha oivallus, jota pedagogit eivät ole vielä soveltaneet käytäntöön.

²²Tiedostamaton jaetaan ylitajuntaan ja alitajuntaan. Ylitajunta on aina määrätietoinen. Alitajunta on robottiaktiivisuutta, yleisesti ottaen vain mekaanista kompleksiteettiä, ja sen tähden useimpien alitajunnasta tulevat impulssit ovat todellisuudelle vieraita. Ihmiset ruokkivat alitajuntaansa illuusioilla ja fiktioilla, eikä alitajunnan työn tulos voi olla sen järkevämpi.

²³Joskus voi vaikuttaa siltä, kuin alitajunta toimisi tarkoituksella, määrätietoisesti ja tarkoituksenmukaisesti. Mutta siinä tapauksessa se johtuu valvetajunnasta tulevista erityisen voimakkaista vaikutelmista.

²⁴Lisäksi on tehtävä selväksi, että alitajuntaa (triaditajuntaa) on kolmenlaista: fyysistä, emotionaalista ja mentaalista. Vasta sitten, kun psykologit ovat selvittäneet tämän, he voivat jatkaa tekemällä (tarkemmin) jaon eri molekyyllilajien tajuntoihin.

²⁵Epäselvyyttä ja käsitesekaannusta syntyy, jos ei tee itselleen selväksi sitä, että:

tajunta on yksi: kosminen kokonaistajunta, johon jokaisella ikeatomilla (monadilla) on luovuttamaton osallisuus;

tajunta on täysin erilaista eri atomilajeissa;

korkeampi tajunnanlaji sisältää oman lajinsa lisäksi kaikki alemmat lajit;

tajunta on luonteeltaan sekä analyyttinen että synteettinen, näkee sekä erottavan että yhdistävän;

vetovoima ja poistyyöntövoima ovat osaksi aineen ominaisuus (positiivisten ja negatiivisten atomien liikettä), osaksi emotionaaliseen erityiseen taipumus, osaksi korkeammassa atomitajunnassa esiintyvää taipumusta samaistumiseen ja eliminointiin;

mitä korkeampi tajunnanlaji, sitä selkeämmin se oivaltaa elämän tarkoituksen ja päämäärän, keinot ja tavoitteet;

alemmat lajit on mahdotonta ymmärtää korkeampaa lajia;

viides luomakunta ja korkeammat valtakunnat voivat toiminnassaan käyttää alempia tajunnanlajejaan ja käyttävät korkeampia tajunnanlajejaan vain tarpeen mukaan.

5.2 Kollektiivitajunta

¹Kaikki tajunta on ennen kaikkea kollektiivitajuntaa johtuen siitä, että kaikilla on luovuttamaton osa kosmisessa kokonaistajunnassa. Kollektiivitajunta on alin tajunnanlaji ja kaikille yhteinen. Yksilön on itse hankittava yksilöllisyystajunta yhä korkeampien luomakuntien kautta. Kolmen alimman luomakunnan kollektiivitajunta osoittautuu ”ryhmäsielujen” ryhmätajunnassa.

²Kaikki tajunta on luonteeltaan sekä yksilöllistä että kollektiivista. Tämä selittää esoteerisen selviön, jonka mukaan ”tajunta on yksi”. Kosmisesti nähtynä on olemassa yksi ainoa tajunta (kaikkien monadien tajuntojen yhteensulautuma), kosminen kokonaistajunta, johon jokaisella monadilla (sen jälkeen, kun sen tajunta on herätetty eloon) on luovuttamaton osallisuus. Tämä on selitys yksilön kuolemattomuudelle. Osallisuuden suuruus riippuu monadin kehitystasosta.

³Aivan kuten valtameri koostuu vesimolekyyleistä, koostuu koko kosmos kollektiivitajunnan omaavista ikiatomeista (monadeista). Koko kosmos on elävä kokonaisuus, kosminen kokonaistajunta. Blavatsky ilmaisi asian näin: ”tila on olento”. Mutta tuo epämääräinen ilmaus vaati selityksen.

⁴Jokaisella aggregaatilla (atomilla, molekyylillä, ainemuodolla, maailmalla) on kollektiivitajuntansa. Tämä kollektiivitajunta on passiivinen, mutta se voidaan aktivoida. Se, joka pystyy aktivoimaan sen, voi hyödyntää sen tajunnansisällön. Näin kaikkietävyys hankitaan.

⁵Jokaisella ainemaailmalla on oma kollektiivitajuntansa, kaikkien tähän maailmaan kuuluvien monaditajuntojen kokonaissumma.

⁶Kaikilla maailmoilla on muistinsa, korkeampien muistien sisältäessä alemmat. Maailmansielu on planeetan (46) ja aurinkokunnan (43) korkeimman maailman kollektiivitajunta.

⁷Kollektiivitajunta sisältää aina enemmän kuin yksilötajunta.

⁸Mitä korkeampi ainelaji, sitä korkeampi tajunnanlaji; mitä korkeampi maailma, sitä laajempi on kollektiivitajunta, joka lävistää kaiken alemman tajunnan ja sisäistää yksilötajunnat.

⁹Korkeampi tajunnanlaji käsittää kaikki alemmat tajunnanlajit. Niinpä esimerkiksi kausaalitajuntaan sisältyy myös mentaalitajunta, emotionaalitajunta ja fyysinen tajunta. 43-tajunnalle aurinkokunnan kaikki seitsemän atomitajunnan lajia (43–49 aurinkokunnan sisällä) ovat ikään kuin yksi ainoa tajunta.

¹⁰Mitä korkeampi ainelaji, sitä suurempi sen energia suhteessa alempiin lajeihin.

¹¹Se, joka kykenee aktivoimaan korkeampien ainelajien tajunnan, tietää enemmän kuin se, joka kykenee aktivoimaan vain alempaa tajuntaa.

¹²Minkä tahansa maailman hallitsija on se monadi, jolla on suurimmat edellytykset aktivoida tämän maailman kollektiivitajuntaa, siis se, joka on aktivoinut korkeampia tajunnanlajeja kuin muut monadit.

¹³Yksilölliseen tajuntaan verraten kollektiivitajunta on sekä tajunnan että energian suhteen ylivoimainen. Yksilö kehittää tajuntaansa aktivoimalla yhä korkeampien molekyylilajien passiivista tajuntaa, tätä kollektiivitajunnan passiivista tajuntaa. Yksilö laajentaa tajuntaansa hankkimalla suoraan yhä korkeampia yhteisen aktiivisen kollektiivitajunnan lajeja tulemalla yhä suuremmaksi minäksi yhä useampien toisten minuuksien kanssa. Tästä seuraa luopuminen kaikista erottavista taipumuksista. Ehkäpä ymmärrämme nyt, miksi ykseys on välttämätöntä, pyrkimys yhä suurempaan ykseyteen, yhä laajempaan yhteisyydestajuntaan, ja miksi eksklusiivisuus on tajunnan laajentumisen todellinen este.

¹⁴Planeettahierarkian oppilas havaitsee, ketkä ovat saavuttaneet saman kehitystason, ketkä pyrkivät kohti samaa päämäärää ja että heidän työnsä on itse asiassa yhteisyyteen pyrkimystä. Näin poistuu myös yksinäisyyden olemassaoloa koskeva illuusio.

¹⁵Elämän tarkoitus on monadien tajunnankehitys. Tämä kehitys (aktivoituminen) tapahtuu luomakunnissa. Se alkaa kivikunnassa, jatkuu kasvikunnassa, eläinkunnassa, ihmiskunnassa jne. Esoteerisesti tämä ilmaistaan symbolisessa sanonnassa: ”Tajunta nukkuu kivessä, uneksii kasvissa, herää eläimessä ja tulee itsetietoiseksi ihmisessä.”

¹⁶Ihminen on neljäs luomakunta. Luomakuntia on kaikkiaan kaksitoista. Jokainen korkeampi luomakunta merkitsee monadille valtavaa tietoisuuden lisääntymistä sekä tehokkuuden että laajuuden suhteen, kasvavaa osallisuutta kosmiseen kokonaistajuntaan, kunnes yksilö korkeimmassa valtakunnassa on sisällyttänyt tämän kokonaisuuden yksilötajuntaansa.

¹⁷Jos lähdetään kollektiivitajunnasta, voidaan sanoa, että jokainen ainekollektiivi muodostaa automaattisesti oman kollektiivitajunnan.

¹⁸Aurinkokunta, planeetta, planeetan maailma, atomilaji, eri maailmojen molekyylilajit, luomakunnat jne. muodostavat kaikki omat kollektiivinsa kaikista niihin sisältyvistä monadeista. Tästä käynee ilmi, että kollektiivisten alaryhmien lukumäärä on lähes ääretön. Siellä, missä kaksi tai kolme atomia liittyy yhteen, muodostavat ne automaattisesti kollektiivitajunnan.

¹⁹Ihmiskunta muodostaa kokonaisuudessaan kollektiivitajunnan; samoin jokainen rotu, kansakunta, suku ja perhe. Sama pätee kaikkiin järjestöihin, yhdistyksiin jne.

²⁰Jokainen yksilö kuuluu lukemattomiin kollektiivitajunnanlajeihin, saman kehitystason alimmasta ryhmästä yhä suurempiin yksiköihin, planetaarisiin, aurinkokunnallisiin, kosmisiin yksiköihin ja lopulta kosmiseen kokonaistajuntaan.

²¹On olemassa yksi ainoa tajunta. Siksi ja siinä mielessä me kaikki olemme yhtä, muodostamme ykseyden. Siksi kaikki lopulta saavuttavat päämäärän. Kaikkien alempien valtakuntien kaikki monadit ovat matkalla kohti korkeinta valtakuntaa ja saavuttavat sen kerran. Ja korkeammilla asteilla olevat saavat kaiken jatkokehitykselleen välttämättömän avun, mutta silloin heidän on myös tehtävä voitavansa alemmilla tasoilla olevien auttamiseksi. Me kaikki olemme riippuvaisia toisistamme ja silloin meidän tulee oivaltaa vastuumme tästä elämän-yhteisyydestä.

²²Se tosiasia, että kollektiivitajunta on ensisijainen, tekee selväksi, että kollektiivisuus on olennainen edellytys ja että yksilön olemassaolo mahdollistuu kollektiivisuuden ansiosta. Ilman kollektiivisuutta ja sen keräämiä kokemuksia kulttuuria ei voisi olla olemassa. Kulttuuriperintö on se, joka antaa yksilölle tietoa todellisuudesta ja elämästä. Ilman tätä perintöä ihmiskunta jäisi barbaariasteelle.

²³Tietenkin rikkiviisaus on väittänyt, että yhteisyydestä tekisi yksilöllisyyden mahdottomaksi, mikä tavalliseen tapaan todistaa järjettömyydestä. Mitä korkeampi maailma ja mitä korkeampi tajunnanlaji, sitä kehittyneempi yksilöllisyys. Mutta yhdestä asiasta on vain yksi kiistaton mielipide: ehdoton välttämättömyys omata tietoa (saavutetuissa maailmoissa olemassa olevista) välttämättömistä luonnonlaeista ja elämänlaeista ja kyky soveltaa tätä tietoa ja oivallusta.

²⁴Kaikki on omalaatua, yksilöllistä luonnetta. Vasta kun ihmiskunta on oivaltanut tämän, se voi oivaltaa kaikissa kollektiiveissa esiintyvän yksilöllisyyden merkityksen. Jokaisella ikiatomilla on omalaatunsa. Jokaisella atomiyhdistelmällä on omalaatunsa. Jokaisella kollektiivilla on omalaatunsa, siihen kuuluvien yksilöiden omalaadun synteesi. Jokaisella maailmalla on omalaatunsa. Jokaisella kosmoksella on omalaatunsa. Jokaisen yksilön käsityksellä toisten omalaadusta on omalaatunsa. On olemassa vain omalaatu. Yhteistä kaikkien omalaadussa on ymmärtämys. Kukaan ei voi luopua omalaadustaan, eikä sitä pitäisi tehdä, vaikka se olisi mahdollista. Mutta yhä korkeampien ainelajien yhä korkeampiin ainelajeihin liittyy yhä laajeneva ymmärtämys yksilöllisestä yleisessä ja yleisestä yksilöllisessä.

²⁵Yksilö on minänä ainutlaatuinen, ehdoton omalaatu, samanaikaisesti kun hän on osa kollektiivia ja yhä suurempaa kollektiivia ja lopulta osa kosmosta. Tämän yhä suuremman kollektiivin ansiosta hänen tajuntansa voi ulottua yhä korkeammalle, sulkea sisäänsä yhä enemmän, lopulta kaikkeen. Ilman kollektiivia ei olisi kohoamista korkeammalle, ei tajunnanekspansiota, sillä kollektiivi voi sulkea sisäänsä toisten tajunnan. Liittymällä yhä korkeampiin, yhä suurempiin ryhmiin hänen yksilöllisyytensä vahvistuu universaalisuudeksi, jota ilman yksilö on tuomittu kuihtumaan. Hän rikastuu yhä enemmän liittymällä planeettatajuntaan, aurinkokuntatajuntaan, yhä suurempaan kosmiseen tajuntaan.

²⁶Kollektiivitajuntaan liittyneiden ei tarvitse enää ”todeta tosiasioita” itse, vaan heillä on pääsy kaikkeen, minkä kaikki ovat todenneet ja mikä on siten olemassa jokaisen tajunnassa. Koska kaikki ovat erikoisasiantuntijoita ja samanaikaisesti ”universalisteja”, on erityistä asiatietoa aina saatavilla tarpeen mukaan.

²⁷Mitä enemmän yksilön osallisuus kollektiivitajunnassa kasvaa tajunnanekspansion ansiosta, sitä enemmän sisältöä yksilön kokonaistajunta saa. Niin kauan kuin manifestaatioprosessi kestää, on kaikki muutoksen alaista, minkä vuoksi tieto ei voi koskaan olla mitään lopullisesti vahvistettua ja päätökseen saatettua. Siten tutkimus on loputonta kaikissa maailmoissa, ja tämä tutkimus on sekä planeettahierarkian että planeettahallituksen huomioitava. Tämä tarkoittaa, että planeettahierarkia, joka omaksuu kaiken tutkimuksen lopulliset tulokset, ottaa huomioon ja kaikin tavoin edistää ihmiskunnan tieteellistä tutkimusta.

²⁸Kaikkietävyys on suhteellista, koska se on elämyksen, kokemuksen ja kokemuksen työstämisen tulos, ja näin on kaikissa maailmoissa koko kosmoksessa. Koska kaikki aineprosessit, tapahtumainkulut jne. samoin kuin kaikki aktiivisen tajunnan ilmaisut, säilyvät kollektiivitajunnassa, on kaikki menneisyys tutkimuksen ulottuvilla. Aina kivikunnasta lähtien jokainen yksilö on ja tulee ajan myötä olemaan yhä korkeammassa valtakunnassa jonkinlainen asiantuntija (erityistyöntekijä jollakin kolmen todellisuusaspektin alalla), ja nämä hänen erikoisalansa työtulokset ovat saatavilla kollektiivitajunnassa. Kun yksilö on päässyt niin pitkälle, että hän voi alkaa työstää tässä kollektiivitajunnassa olevaa, hän hyödyntää siitä kaiken, mikä koskee hänen erikoisalaansa, jolloin hänestä tulee todellinen asiantuntija. Tämä on kaikkien eduksi. Yhteisyytajunta mahdollistaa tarvittaessa välittömästi minkä tahansa erityistiedon hankinnan.

²⁹Kun asiantuntija on hankkinut planeettojenvälisen tajunnan (45), hän hyödyntää muissa planeetoissa olevien asiantuntijoiden vastaavaa tietämystä, ja hankittuaan tähtienvälisen tajunnan (42) hän hyödyntää vastaavaa muiden aurinkokuntien asiantuntijoiden tietämystä. Tällä tavoin koulutetaan kosmisia erikoisasiantuntijoita. Ja kaikkien tietämys on tarvittaessa kaikkien käytettävissä.

³⁰Kaikkietoisuus eri maailmoissa on kaikille yhteinen aktivoinut kollektiivinen atomitajunta. Tämä tieto on kaikkien atomien kokemusten tulos. Nämä kokemukset ovat säilyneet atomimuistissa planeetan syntymästä lähtien sekä subjektiivisessa että objektiivisessa suhteessa. Sillä tajunta on sekä subjektiivista että objektiivista, asia, jota subjektivistit eivät ole koskaan kyenneet oivaltamaan. Tiedon aineisto on sekä subjektiivisia että objektiivisia tosiasioita. Vasta kausaalimaailmassa, platonisessa ideain maailmassa, nämä tosiasiat on asetettu oikeisiin yhteyksiinsä järjestelmiksi eli platonisiksi todellisuusideoiksi. Ideain maailma sisältää kolmen alimman atomimaailman (47–49) kootun, systematisoidun kokemuksen. Nämä ideat ovat kaikkien niiden työtä, joista on tullut kausaali-minuuksia ja korkeampia minuuksia aina 43-minuuksiin saakka. Kaikki nämä yksilöt työskentelevät kausaaliaineen tajunnan ja energian parissa evoluutiossa ja sen hyväksi. Ideain maailma ei sisällä ”absoluuttista” tietoa, ainoastaan tähänastisen evoluution tuloksen. Ideain maailman ideat laajenevat ja muotoutuvat kaiken aikaa uudelleen jatkuvassa manifestaatioprosessissa saatujen uusien kokemusten ansiosta.

5.3 Kollektiiviolennot

¹Jokainen ainemaailma, jokainen maailman molekyyli-laji jne. muodostaa tajunnallisen ykseyden. Jokaisella kollektiivitajunnan omaavalla ryhmällä on yksilö, joka on hallitseva tässä kollektiiviolennotossa, yksilö, joka tajunnassaan tiivistää kaikki tajunnat tässä ”verhossaan” ja on tämän verhon lainedustaja. Koko planeetta, koko planeettojen välinen alue, koko aurinkokunta jne., koko kosmos on ”loputon” sarja sellaisia eri kehitysasteilla olevia kollektiiviolentoja, yhtenäisenä organisaationa.

²Kaikki sekä involuution että evoluution monadit kuuluvat jonkinlaisiin ”ryhmäsieluihin”, vaikka nämä ovat niin erilaisia, että sekaannuksen välttämiseksi on nimitys ”ryhmäsielu”

varattu kolmelle alimmalle luomakunnalle ja nimitys ”klaanit” on otettu käyttöön neljänteen luomakuntaan kuuluville. Tällaisen ihmiskuntaa koskevan tosiasian ilmoittamisen vaarana on, että kaikki uskovat voivansa välittömästi ratkaista, ketkä kuuluvat heidän klaaneihinsa ja ohjaavat myös muut yksilöt määrättyihin klaaneihin. Siksi on painokkaasti tehtävä selväksi, etteivät ihmiset kykene ratkaisemaan sitä asiaa. Esoteeriseen tietoon kuuluu kuitenkin tietää, että myös ihmiset kuuluvat inhimilliseen ”ryhmäsieluun”. Ihminen ei ole mikään ”sattumanvaraisesti kosmoksen halki harhaileva sielu”, vaikka hän ei aavista ryhmänsä olemassaoloa.

³Kaikki essentiaaliminät ja korkeammat minät kuuluvat ekspandoituviiin kollektiiviolentoihin, omiin yhteisyytätajunnan omaaviin ryhmiinsä. Sellainen ryhmä vastaanottaa aikanaan (sitä mukaa kuin alemmista valtakunnista siirtyneet yksilöt ovat hankkineet vastaavanlaisen tajunnan) yhä enemmän yksilöitä. Aluksi (viidennessä luomakunnassa) tehdään ryhmäjako seitsemän departementin perusteella. Kuudennessa luomakunnassa nämä seitsemän ovat sulautuneet departementeiksi 1–3.

⁴Niin monet ihmiskunnan yksilöt ovat nykyään saavuttaneet humaniteettiasteen ja lähestyvät idealiteettiastetta, että planeettahierarkia päätti vuonna 1925 yrittää muodostaa ryhmiä näiden yksilöiden keskuudessa.

⁵Yhdeksän kokelasta kootaan ryhmäksi ja he saavat yhdessä muodostaa essentiaaliolennon. Tämä tehdään siten, että essentiaaliminän valvonnan alaisina heidän verhoistaan kootaan yhteen mentaaliatomeja ja emotionaaliatomeja essentiaaliaineesta koostuvaksi verhoksi, josta tulee kollektiivisen kausaalitajunnan ja emotionaalitajunnan keskus.

⁶Tämä johtaa siihen, että näiden yhdeksän kokelaan tunteista ja ajatuksista tulee yhteisiä. Jokainen myötävaikuttaa ominaisuuksillaan ja kyvyillään, jotka hyödyttävät kaikkia, siten että jokaisella on hallussaan kollektiiviolennon tajunta- ja energiamahdollisuudet, joita hän voi käyttää evoluution palveluun.

⁷Tämä edistää tietenkin suuresti jokaisen yksilöllistä kehitystä. Tällä tavoin yksilöt auttavat toisiaan ja oppivat ratkaisemaan esiintyviä ongelmia kollektiivisesti.

⁸Koska kaikki tietävät, mitä muut tuntevat ja ajattelevat, tämän ehtona on, että kaikki ovat hankkineet tajunnanhallinnan, jolloin mitään ”sopimattomia”, toisia häiritseviä tajunnan- ilmaisuja ei esiinny.

⁹Siten ryhmän jäsenet oppivat jo tällä asteella (korkeimmalla emotionaalisella, 48:2,3, ja korkeammalla mentaalisella, 47:4,5) ”liittymään ykseyteen”, mikä suuresti helpottaa heidän astumistaan ykseydenmaailmaan (46).

5.4 Ihmiskunnan kollektiivitajunta

¹Evoluutiomonadit ovat aina suljettuja samaan luomakuntaan kuuluviin ryhmiin. Kolmessa alimmassa luomakunnassa näitä ryhmiä kutsutaan ”ryhmäsieluiksi”, yli-inhimillisissä valtakunnissa ”kollektiiviolennoiksi”. Kollektiiviolennon korkein ryhmä on tämän kollektiiviolennon ”jumala”.

²Ihmiset kuuluvat kollektiiviolentoihin. Näissä kollektiiviolennoissa on ryhmiä, klaaneja, sukuja, perheitä. Nämä monadit ovat saaneet yhteisiä kokemuksia ryhmäsieluissa aina kivi-kunnasta lähtien ja lopulta kausaalituneet yhdessä. Nämä esoteeriset klaanit jne. muodostavat kausaalimaailmassa yhtenäisiä ryhmiä (potentiaalisia tulevia kollektiiviolentoja), ryhmiä, jotka inkarnoituivat yleensä yhdessä kaikissa mahdollisissa suhteissa. Eläinrata- aikakausien välisinä siirtymäaikoina he saavat muita, vaadittavia kokemuksia muiden klaanien, perheiden jne. kanssa, jolloin he aistivat vieraantumisensa.

³Erityisesti ne pienet ryhmät, jotka ovat yhä uudelleen muodostaneet perheitä, ovat sitoutuneet toisiinsa katkeamattomin sitein: samat yksilöt ovat vuorotellen olleet isä, äiti, veli, sisar, poika ja tytär. Oikeastaan vain näillä on oikeus puhua rakkaudesta ensisilmäyksellä. Tämä rakkaus kestää kaikki kestävyyskokeet kaikissa elämän vaiheissa. Joskus he eivät ole ”sukulaisia” vaan vain ystäviä tällä ainoalla todellisella ystävyyden perustalla. Jos yksilö erehtyy

tässä suhteessa ja hänen illuusionsa yhtäkkiä särkyä, on tämä luultavasti yksi vaikeimmin voitettavista asioista elämän tragediassa.

⁴Ero tosiystävistä kestää harvoin kauan. He ovat läsnä kanssamme mentaalimaailmassa, ja tapaamme heidät uudelleen uudessa inkarnaatiossa. Sitä mentaalimuotoa, jonka luomme heistä itsellemme, elävöittää ystävän kausaaliverhossa oleva molekyyli. Kieltämättä tapahtuu, että jos on kiintynyt heihin liikaa, niin että on menettänyt itsenäisyytensä, saattaa kulua muutamia inkarnaatiota heitä tapaamatta. Silloin etsii ystäviään turhaan ja viettää yksinäistä elämää.

⁵Tajunta on yksi, kosminen kokonaistajunta, jossa jokaisella yksilöllä on luovuttamaton osa. Aurinkokunnat ja planeetat ovat syntyneet herättämään tajunnan eloon ja saadakseen yksilön sen jälkeen hankkimaan yhä suuremman osallisuuden kokonaistajuntaan ja planeetalla olevat yksilöt läpikäymään evoluution yhä korkeampien luomakuntien sarjassa. Jotta yksilö voisi hankkia kollektiivitajunnan ja määrätietoisesti soveltaa sen edellyttämiä elämänlakeja vaaditaan, että hän hankkii yksilötajunnan. Ihmiskunta on kehittynyt niin pitkälle, että se oivaltaa yksilöllisen arvostelukyvyn, itseluottamuksen ja itsemääräävyyden välttämättömyyden. Mutta tämä ei ole kehityksen päämäärä vaan ainoastaan edellytys kollektiivitajunnalle, yhä kokonaisvaltaisemmalle suvereenisuudelle.

⁶Kollektiivitajunta alkaa muutamien yksilöiden yhteisyystajunnasta: esoteerisesta perheestä. Vähitellen se laajenee käsittämään esoteerisen suvun, esoteerisen klaanin, yhä suurempia ryhmiä, rodun ja kansakunnan rajojen ulkopuolella. Rotu ja kansakunta ovat fyysisiä ilmiöitä. Ja sellaisista tulee aina esteitä yhteisyystajunnalle, joka on essentiaalitajuntaa ilman ulkoisia tuntomerkkejä. Kansakunnilla on ollut tehtävänsä. Mutta kun ihmiset ovat kehittyneet siten, että he voivat käsittää ihmiskunnan kokonaisuutena, tulee kansakunnan käsitteestä este.

⁷Jokaisella kansakunnalla on ”sielu”, joka koostuu suuremmasta ja pienemmästä kausaaliverhosta. Nämä kaksi verhoa ovat inkarnoituvien muodostamia. Tavallisissa tapauksissa vetäytyy yksi kausaalimolekyyli (47:3) inkarnoituvan yksilön pienemmästä kausaaliverhosta kansallisverhoon. Silloin yksilö on ikään kuin satunnainen vieras kansakunnassa. Mutta jos yksilö on niin ihastunut kansakuntaan, ettei hän halua inkarnoitua mihinkään muuhun, silloin vetäytyy yksi mentaaliatomi (47:1) kansakunnan suurempaan kansallisverhoon. Silloin hänestä tulee jokseenkin kansallinen tyyppi, yleensä selkein kansallisin piirtein.

⁸Ryhmäsieluja muodostuu aina kokoontumisien yhteydessä. Osallistujien ajatukset ja tunteet sinkoutuvat ulos heidän verhoistaan jatkuvana virtana. Näissä mentaalisisä tai emotionaalisisä muodoissa yhtymistäipumuksen omaavat molekyylit vetävät puoleensa toisiaan ja muodostavat ainemuodon, kollektiivisielun, joka sitoo osallistujat yhteen, sitä vahvemmin, mitä kehittyneempi ja elinvoimaisempi muodosta tulee. Esimerkiksi katolisen kirkon kollektiivisielu on niin suuri ja elinvoimainen, että hyvin harvat katolilaiset voivat välttyä sen vaikutusvallalta ja ”etsijöistä” tulee helposti sen hypnotisoimia.

⁹Ihminen tulee tietoiseksi kollektiiviolennostaan vasta sitten, kun hän on liittynyt viidenteen luomakuntaan. Kun yksilö kykenee käsittämään maailmansa omana itsenään, hän on kehittynyt yksilöstä kollektiiviminäksi, vaikka hän aina pysyy yksilöllisyytenä.

¹⁰Oikeastaan ihmiskunta koostuu seitsemästä kollektiiviolennosta (jotka ovat vielä alkioasteella), joista yksilöt tulevat tietoisiksi tultuaan kollektiiviminuuksiksi. Tämä tosiasia on ihmiskunnan yleisen veljeyden perusta.

¹¹Blavatsky mainitsee tämän asian *Salaisessa opissa* ja kutsuu näitä kollektiiviolentoja nimellä ”Heavenly Men” (taivaalliset ihmiset), mikä on tyypillinen esimerkki hänen avuttomuudestaan hänen etsiessään sopivia nimityksiä. Kollektiiviolentoja muodostavat yksilöt ovat jo kauan sitten jättäneet ihmiskunnan taakseen.

¹²Ihmisten on opittava ajattelemaan kollektiivisesti. Jokaisen oppima, jokainen yksittäinen kokemus, sisältyy elämän yleiseen kokemuspääomaan, rikastuttaa kausaalimaailman ideoita ja lisää niiden määrää, lisää planeettatajunnan tietämystä, mikä on planeetan kaikkien monadien kokemusten tulosta. Meidän on opittava iloitsemaan kaikista, jotka ylipäättään ajattelevat

itsenäisesti eivätkä ole puheautomaatteja. Kaikki kehittymään pyrkivät myötävaikuttavat yleiseen kehitykseen.

¹³Kaikki kehittyy. Myös aurinkokunta kehittyy kaikkineen, mitä se sisältää. Kun kaikki saavuttanut sen täydellisyysasteen, mikä aurinkokunnassa on mahdollista saavuttaa, on järjestelmä saavuttanut lopullisen tarkoituksensa kosmisissa valtakunnissa tapahtuvaa jatkokehitystä varten. Siitä syntyy toisenlainen elämännäkemyks kuin tähänastinen tietämättömyyden hyväksymä. Kaikki monadit antavat oman pienen panoksensa kehitykseen, ja näiden panosten yhteenlaskettu tuote on se, joka ajan pitkään tekee järjestelmästä yhä tarkoituksenmukaisemman. Tästä ilmenee, kuinka elämäntieteilijöiden ja kehitystä ehkäisevää kateus on, kuinka lyhytnäköistä moraalinen tuomitseminen on, kuinka virheellinen on se elämännäkemyks, joka tuijottaa epätäydellisyyskäsitteeseen ja ehkäisee ja vastustaa siten elämälle luontaista pyrkimystä.

¹⁴Niin pian kuin ryhmien muodostaminen on mahdollista, ja nykyään se on mahdollista, sen tulee olla etusijalla yksilölliseen käsittelyyn nähden. Kollektiiviset ilmiöt ovat yhä ilmeisempiä taloudellisilla, sosiaalisilla ja poliittisilla aloilla. Se, että ristiriitoja esiintyy on edelleen väistämätöntä, eikä se saa estää näkemästä sitä tosiasiaa, että yhteistyöhön tähtäävää joukkoliikettä on syntymässä luokan, kansakunnan ja ihmiskunnan hyvinvoinnin hyväksi. Ihmiskunta on astunut kollektiiviselle, joka on yleisen fyysisen ja henkisen objektiivisen tajunnan sekä kausaalisen ryhmäintuition valmistava vaihe. ”Sielun parantumaton yksinäisyys” on loppunut. Kaikki ryhmän jäsenet heräävät yhteisyydestään.

¹⁵Ihmiskunnasta on prosentuaalisesti saavuttanut niin suuri määrä sellaisen kehityksen, että planeettahierarkia on katsonut ajan tulleen siirtyä yksilöllisestä käsittelystä ihmiskunnan kollektiiviseen käsittelyyn. Näin ollen huomion kohteena ei ole enää yksilö vaan yksilö ryhmän jäsenenä, joka ansaitsee erityishuomiota. Ensimmäinen asia, mikä yksilön on huomioitava pyrkiessään kehittymään, on ryhmäyhteisyys, ja sitä korostetaan painokkaasti. Me kaikki kuulumme johonkin ryhmään, vaikka useimmissa tapauksissa me emme sitä vielä tiedosta. Eikä kannata pohdiskella sitä, keiden siihen mahdollisesti voidaan ajatella kuuluvan. Meidän on lähdettävä siitä, että kaikki tapaamamme ihmiset, joilla on sama pyrkimys kehittymiseen, palvelemiseen ja yhteisen ymmärtämyksen mahdollisuuteen, kuuluvat ryhmään.

¹⁶Kaikenlaisilla kollektiiveilla on yhteinen kollektiivitajunta. Jos ihmiset oivaltaisivat tämän, he eivät olisi niin voimakkaasti oppositiossa, kuten tällä hetkellä, vaan halukkaampia yhteistyöhön ja keskinäiseen ymmärtämykseen. Tämä ei suinkaan sulje pois ”kritiikkiä”, jos sillä tarkoitetaan toisten käsitysten asiallista ja persoonatonta analysointia. Päinvastoin se on eduksi, jos se käsitellään oikeassa hengessä. Tarkkaan ottaen ei voi analysoida liikaa. Mitä enemmän analyysiä, sitä suurempi selkeys, mikä on kaikkien kollektiiviin kuuluvien eduksi. Mutta niin kauan kuin kateus, itsetehostus, vallanhimo ja haavoittuvuus vallitsevat, kukaan ei hyödy kollektiivitajunnasta.

¹⁷Kun ihminen on saavuttanut humaniteettiasteen ja hankkinut kaikki vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt ihmiskunnassa, niin että hänellä suhteellisen harvojen inkarnaatioiden kuluessa on hyvä mahdollisuus siirtyä viidenteen luomakuntaan, kun hän on saanut kaikki tarpeelliset kokemukset, joten hänellä ei käytännössä ole mitään enempää opittavaa inhimillisestä kokemuksesta, kun hän palvelevalla asenteellaan elämää ja ihmiskuntaa kohtaan osoittaa, että hän haluaa asettaa kaikki voimansa evoluution palvelukseen ilmoittautuen vapaaehtoisesti planeettahierarkian oppilaskokelaaksi, on hänellä hyvä mahdollisuus tulla hyväksytyksi jonkun 45-minän oppilaana. Opettajaltaan hän saa vaadittavat ohjeet siihen, kuinka hän voi hankkia kollektiivitajunnan, jonka ansiosta hän astuu planeettahierarkiaan.

¹⁸Opettajaltaan hän saa tietää, että hänet on tuotu yhteen joidenkin hänelle tuntemattomien yksilöiden kanssa muodostamaan ”ryhmän”. Hänen tehtävänä on hankkia yhdessä näiden kanssa yhteisyydestään, oma ryhmätajunta, yhteinen emotionaalinen ja mentaalinen tajunta, niin että toiset käsittävät omaksi tunteekseen ja ajatuksikseen sen, mitä yksi heistä tuntee ja ajattelee, samanaikaisesti kun he tietävät, keneltä nuo värähtelyt tulevat.

¹⁹Kun yksilö on onnistunut tässä pyrkimyksessään, hänen sallitaan liittyä suurempaan ryhmään ja yhä suurempiin ryhmiin, kunnes hän on kypsä liittymään planeettahierarkian yhteiseen essentiaalitajuntaan.

²⁰Koska kollektiivitajunta on ensisijainen ja yhteisyystajunta edellytys ykseyteen liittymiselle, tästä seuraa, että yksilön tulee etsiä ryhmä, jonka jäsenillä on elämänymmärtämystä ja jotka pyrkivät hankkimaan kyvyn viestiä toistensa kanssa mentaalisesti. Tämä on ensimmäinen askel kohti kausaalista ja essentiaalista objektiivista ”näkökykyä”, kohti mahdollisuutta nähdä, kuulla jne. kaikissa maailmoissa sen, mitä tahtoo kokea jostain nykyisestä tai menneestä planeetassa. 45-minä on läsnä sillä hetkellä, kun hän suuntaa huomion kohteeseensa. Niille, joilla on kuusiulotteinen näkö, on kaikki heidän näkökentässään.

²¹Niille, jotka oivaltavat, että yhteisyystajunta on tajunnan ekspansion edellytys, vaikuttaa yksilö eristetyssä yksilöllisyydessään hyödyttömältä välineeltä. Planeettahierarkia etsii työtovereita, jotka kykenevät liittymään ja sulautumaan ryhmään, jonka tehtävä ryhmätajunnan hankinnan jälkeen tulee olemaan kyky toteuttaa tietty työ paljon suuremmalla tehokkuudella (”ryhmävoimalla”). Millaisia ”urotekoja” ryhmä voi aikaansaada, osoitti Hitler ja hänen satanistiryhmänsä.

5.5 Ryhmätajunta

¹Me kaikki kuulumme johonkin ryhmään, tiesimmepä sen tai emme. Yksinäisyyden tunne on illuusio. Se, että emme jossain tietyssä inkarnaatiossa ole koskaan tavanneet ketään ryhmämme jäsentä, ei tarkoita, etteikö ryhmää olisi olemassa. Me olemme täysin oikeutettuja ajattelemaan, että ryhmä on olemassa ja meidän tulee myös lähteä siitä, sillä se on olemassa.

²Oppilasta opetetaan ajattelemaan ja tuntemaan ”ikään kuin”. Kun hän tekee sen yhdenmukaisesti esoteerisen tiedon kanssa, hän rakentaa siten tulevaisuuttaan. Vaikutin on tärkein kaikessa, mikä koskee omaa tulevaisuuttamme.

³Sitä vastoin on väärin sisällyttää ryhmään henkilöitä, joita olemme tavanneet ja joiden toivomme kuuluvan ryhmään. Ehkä he kuuluvat, mutta ei ole yksilön asia ryhtyä perustamaan omaa ryhmäänsä, ennen kuin hänestä on tullut kausaaliminä, ennen kuin hän voi tutkia edellisiä inkarnaatioitaan ja todeta, ketkä ovat useimmiten esiintyneet näissä.

⁴Ryhmä ei ole mikään kuviteltu ryhmä vaan aineellinen todellisuus. Siten sillä on se, jota voisi kutsua ryhmäsieluksi, enimmäkseen embryonaalinen. Essentiaalimaailma (46), alin ykseysmaailma, koostuu suurelta osin sellaisista ryhmistä. Pienemmät ryhmät liittyvät yhä suurempiin ryhmiin, kunnes ryhmistä on tullut niin suuria, että ne voivat liittyä essentiaalimaailmaan.

⁵Kun ihmisestä tulee planeettahierarkian oppilas, hän saa yhdessä joidenkin muiden oppilaiden kanssa muodostaa pienen yhteisyystajunnan omaavan kollektiiviolennon, ensimmäisen alun yhä laajenevalle ryhmätajunnalle ja lopulta essentiaaliselle maailmantajunnalle.

⁶Jokainen ryhmä on alku yhteiselle kollektiiville, johon sisältyy kaikkien ryhmän yksilöiden atomeja. Tämä kollektiivi muodostaa ryhmän ykseyden.

⁷Pienin ryhmä, joka voi olla olemassa ryhmänä, koostuu vähintään kolmesta ja korkeintaan yhdeksästä yksilöstä. Heidän tunteensa (48:2,3) ja ajatuksensa (47:4-6) yhteisyydestä, ykseydestä, muodostavat vähitellen heidän tiedostamattaan essentiaalimaailmassa ainemuodon, joka kasvaa yhä voimakkaammaksi. Silloin yksilö on luopunut eristäytymisen asenteestaan, vastakohtaisuudestaan muita yksilöitä kohtaan. Seuraavissa inkarnaatioissa hänen vastakohtaisuutensa ulkomaailmaan katoaa vähitellen kokonaan hänen oivallettuaan, että kaikella elävällä on osa kosmisessa kokonaistajunnassa, että kosmoksessa kaikki muodostavat ykseyden.

⁸Näitä pieniä ryhmiä valvoo joku planeettahierarkian jäsen, kunnes ne ovat saavuttaneet sellaisen laajuuden, että ne voivat liittyä yhä suurempiin ryhmiin, niin että jonkun 45-minän on otettava ne vastuulleen, minkä jälkeen yksilöillä on mahdollisuus hankkia kausaalitajunta.

⁹Yhteisyysverho, jonka ryhmän yksilöt yhdessä rakentavat, koostuu mentaalisista, kausaalisista ja aikanaan myös essentiaalisista molekyyleistä. Kaikkien verhojen tavoin sillä on kaikkien yksilöiden tajunnasta muodostuva yhtenäinen tajunta ja se kasvaa siihen tuoduista latautuneista molekyyleistä. Verho hajoo, kun jäsenet liittyvät viidenteen luomakuntaan. Tietenkin verho säilyy läpi kaikkien inkarnaatioiden, ja niin kauan kuin se on olemassa, sitä personoi korkeammassa valtakunnassa oleva yksilö.

¹⁰Yksilön keskistyneen monaditajunnan ja hänen ryhmätajuntaan hajasijoitetun osatajuntansa välillä on tärkeä ero. Yksilön mahdollisuus todella tehokkaaseen palveluun riippuu siitä, kuinka hän tämän oivaltaa. Ryhmätajunnassa hänen tehokkuutensa on satakertaisesti suurempi.

¹¹Tajunnankehitys nykyisen Vesimiehen eläinradan aikakaudella tulee johtamaan ryhmien muodostumiseen, samoin kuin juuri kulunut aikakausi johti voimakkaaseen ”yksilöllistymiseen”. Meillä tulee olemaan ryhmätyötä, ryhmäolentoja, ryhmäidealismia jne. Jos ajatus universaalisuudesta ei ole hallitseva tässä työssä, aika tulee olemaan hyvin vaarallinen. Sillä ryhmä aikaansaa tahtojen ja energioiden yhdistelmän, jolla tulee olemaan suunnattoman paljon suurempi vaikutus kuin yksilöllisellä energialla. Jos ryhmän vaikutin on luonteeltaan poistoyöntävä puoleensavetävän sijaan, silloin pahuus lisääntyy suuresti maailmassa. ”Omatunto” (yksilöllinen vastuuntunto) tukahtuu yksilön joutuessa ryhmäpsykoosin valtaan, jolloin myös epärehellisyys ja taipumus vääristelyyn myötävaikuttavat. Meillä kaikilla on jo kokemusta sellaisista asioista (mustalle listalle merkitsemisestä jne.) Tilanteesta tulee vielä pahempi, jos kaikki eivät huomio ”ryhmäriskejä”, eivätkä tarmokkaasti vastusta kaikenlaista vainoa. Ihmisten on opittava erottamaan tavallinen ystävällisyys, hyväntahtoinen asennoituminen (goodwill) ja tahto hyvään, joka poistaa passiivisuuden, lopettaa kaikenlaiset vihanilmaisut ja luo maailman uudelleen.

5.6 Telepatia

¹Tutkijat kiistävät telepatian mahdollisuuden. Esoteerikko vakuuttaa, että suurin osa ajattelusta ja vielä suurempi osa tuntemisesta on telepaattista vaikutusta.

²Telepaattisia ilmiöitä ei voi lukea tiedostamattomiin prosesseihin, niin kuin monet ajattelevat. Ne eivät kuulu alitajuntaan eivätkä ylitajuntaan. Ne kuuluvat niihin lukuisiin värähtelyihin, joita joka hetki virtaa kaikkien verhojen läpi. Jos yksilön vastaanotin on virittynyt hänen erityiselle (tiedosta ja kokemuksesta määräytyvälle) aaltopituudelle, eikä hänen tarkkaavaisuutensa ole kiinnittynyt muihin asioihin, hän kokee ajatuksia ja tunteita, joita hän pitää ominaan, mutta jotka tulevat ulkoapäin. Kaikki ovat telepaattisia tietämättään. Suurin osa (yli 80 prosenttia) useimpien ihmisten ajattelusta on telepaattista vastaanottoa. Mitä alhaisempi yksilön kehitysaste, mitä vähäisempi hänen verhojensa kyky itseaktiivisuuteen, sitä suuremman osuuden subjektiivisesti kokemastaan yksilö vastaanottaa ulkoapäin. Joukkoajattelu, joukko-suggestiot, psykoosit ovat telepaattisia ilmiöitä. Olemme paljon riippuvaisempia kollektiivisista impulsseista kuin aavistammekaan. Vasta sitten, kun yksilö on hankkinut mentaalisen hallinnan ja kykenee itse päättämään verhojensa tajunnansisällön, hän vapautuu näistä ulkopuolelta tulevista vaikutteista. Niillä, jotka kieltävät telepatian mahdollisuuden, ei ole aavistustakaan siitä, mitä telepatia on. Telepatia on kaikista asioista yleisin.

³Yksilö on uppoutunut värähtelyjen valtamereen. Se, kuinka paljon hän kykenee käsittämään näistä, riippuu hänen kehitysasteestaan. Mitä kehittyneempi eri verhojen tajunta on, sitä useampia värähtelyjä tajunta voi käsittää. Mentaaliminä käsittää mentaalivärähtelyt ja erityisesti ne, jotka koskettavat hänen alaansa (tietoisesti tai tiedostamatta). Syyn ja vaikutuksen laki vallitsee myös tiedostamattomassa.

⁴Siksi ei ole yhdentekevää, mitä tunnemme ja ajattelemme. Kaikilla tajunnanilmaisilla on vaikutuksensa myös toisiin, koska ne aiheuttavat värähtelyjä ihmisen maailmoissa ja aine-muotoja emotionaali- ja mentaalimaailmassa, värähtelyjä ja muotoja, joita toiset vastaanottavat.

⁵Ihmiset ovat vielä aivan liian tietämättömiä elämästä käsittääkseen, mitä kylvöä he kylvävät

ja valmistautuvat korjaamaan ajatuksillaan ja puheillaan. Jokaisella tajunnanilmaisella on vaikutuksensa. Ja koska ensin siitä, mitä ihmiset ajattelevat, on poistoyöntävää, niin korjuu tulee olemaan vihan vaikutuksia kaikilta osin: valheita, murhia, sotia.

⁶On olemassa kahdenlaista tavallista telepatiaa: emotionaalista ja mentaalista. Emotionaalisen telepatian ansiosta voivat esimerkiksi koirat ja kissat löytää tien kotiinsa valtavilta etäisyyksiltä. Niitä opastavat kotoa tulevat värähtelyt. Nämä värähtelyt vastaanottaa solarplexus-keskus.

⁷Ihmisessä esiintyy kolmenlaista telepatiaa: emotionaalista, mentaalista ja kausaalista. Emotionaalinen telepatia ilmenee nykyään voimakkaimmin barbaariasteella, vähenee voimakkaasti sivilisaatioasteella (johtuen mentaalitajunnan, 47:6,7, lisääntyneestä aktivoitumisesta). Eetteriverhon solarplexus-keskus vastaanottaa lajien 48:4-7 värähtelyjä, sydänkeskus lajien 48:1-3 värähtelyjä, kaulakeskus lajien 47:6,7 värähtelyjä, otsakeskus lajien 47:4,5 värähtelyjä, päälaenkeskus lajien 47:1-3 värähtelyjä. Tietoinen telepatia saadaan vasta otsakeskuksen elävöittämisen jälkeen (symboli: kolmio, jossa on silmä). Tietoisen kollektiivitajunnan alin laji saadaan essentiaalitajunnassa (46). Tyypillinen tiedostamaton kollektiivitajunnan ilmenemismuoto on niin sanottu joukkopsychoosi.

⁸Planeettahierarkia ei salli oppilaidensa tehdä kokeita omin päin inkarnaatioverhoissa olevien keskustusten elävöittämisen tarkoituksella. Menetelmä opetetaan niille, jotka tarvitsevat telepatian kykyä elämän palveluun.

⁹Telepatia on tulevaisuuden tiede. Muutaman sadan vuoden kuluttua parhaimmiston ei enää tarvitse käyttää sanoja, vaan se kykenee siirtämään mentaali-ideat suoraan toisten mentaalitajuntaan. Silloin vältetään väärinkäsityksiltä, jotka johtuvat siitä, että me annamme sanoille eri merkityksiä. Sellaiset väärinkäsitykset ovat nykyään niin jokapäiväisiä ja tavallisia, että hämmästyä ja iloitsee, jos ei tule väärinymmärretyksi.

¹⁰Ennen kuin ihminen kykenee hankkimaan ykseystajunnan kaiken essentiaalimaailmassa olevan kanssa, hänen on täytynyt hankkia emotionaalinen ja mentaalinen telepaattinen tajunta ryhmässä, jota valvoo joku planeettahierarkian jäsen, joka kokoaa joitakin sopivia oppilaita ryhmiin, joilla on erilaisia elämäntehtäviä ihmiskunnassa. Tämä ryhmäyhteisyys helpottaa essentiaalitajunnan vaatimien ominaisuuksien hankintaa. Näissä ryhmissä telepatia kehittyy menetelmällisesti ja järjestelmällisesti.

¹¹Ideainmaailman ideat ovat aineellisia ajatusmuotoja, jotka sisältävät kaiken sen, mikä kerran on oikein käsitetty ja ajateltu tietyllä ajatusalueella. Sillä, joka työskentelee tähän kuuluvien ongelmien parissa, on mahdollisuus saada yhteys näihin muotoihin ja vastaanottaa siten ideoita. Elämäntietämätön kuvittelee tietenkin, että hänen oma neroutensa on keksinyt nämä ihmeet, ja hän tuntee olevansa hyvin tärkeä. Mentaalitajunta ei tuota ideoita, vaan voi yksinomaan yhdistellä tosiasioita tai vastaanottaa mentaalimaailman värähtelyjä (sitä, mitä muut ovat ajatelleet) tai vastaanottaa ideainmaailman ideoita. Tämä on asia, jota psykologit eivät ole vielä oivaltaneet. Tietämättömyyden tavalliset syytökset plagioinnista ("ideoiden varastamisesta") johtuvat usein siitä, että saman ongelman parissa samanaikaisesti työskentelevät omaksuvat toistensa ideoita. Kysymys siitä, kuka "ajateli ensimmäisenä", on merkityksetön.

¹²Toisenlaista "ajatustensiirtoa" on se, mikä saadaan, kun kirjailijat julkaisevat sen, mitä he edellisessä inkarnaatiossaan ajattelivat. On tapahtunut, että joku on "jäljittänyt" omia käsikirjoituksiaan olematta "selvänäkijä" tai edes tiennyt sellaisen käsikirjoituksen olemassaolosta. Jos tämä käsikirjoitus myöhemmin löytyy, tätä raukkaa tietenkin syytetään kirjallisesta varkaudesta ja hänet paljastetaan huijariksi. (Kaikki se kärsimys, jonka tietämättömyys, tyhmyys, pahansuopuus ja vahingonilo yhdessä ovat aiheuttaneet, menee yhteisvastuun kollektiivivelkatiliin. Ihmisillä ei ole mitään syytä valittaa "ansaitsemattomasta kärsimyksestä". Esooterikko saa yrittää oppia keventämään taakkaa sen lisäämisen sijaan, ajattelemaan hyvää pahan sijaan. Milloin ihmiskunta oppii näin yksinkertaisen asian?)

¹³Enin siitä, mitä ihmisestä sanotaan, myös hänen elämäkerrassaan, josta kuitenkin vihan

pahimmat ilmaukset olisi pitänyt karsia pois, ei vastaa todellisuutta. Se, mitä ihmisestä on ajateltu, on yli 90-prosenttisesti poistyyntövoiman ohjaamaa, ellei kaskukokoelma koristelee yleisön idolia. Silloin saadaan nero tai pyhimys.

¹⁴Telepatian edellytyksenä on emotionaalinen vetovoima ja jatkossa essentiaalinen ykseydenpyrkimys. Ehkä ajatellaan, että tämä on niin itsestään selvää, ettei sitä tarvitse edes sanoa. Mutta niin harhautuneita ovat myös niin kutsutut kulttuurilliset, että sitä on toivotettava. Kosmista kokonaistajuntaa ei voi käsittää olematta tietoinen osa siitä, ja silloin on jo liittynyt ykseyteen.

¹⁵Ihmiskunta on valitettavan tietämätön telepatiasta ja siitä, että se elää suurelta osin yleisen ajatussiirron varassa. Tieteellisten auktoriteettien pahin piirre on heidän lapsenomainen varmuutensa siitä, että he voivat arvioida kaiken, vaikka useimmat asiat ovat myös heidän toteamismahdollisuutensa ulottumattomissa. He kieltävät kaiken, mitä he eivät voi käsittää, ja tämä sokea, piintynyt kieltäminen on ollut heille ominaista kaikkina aikoina. Dogmijattelu ilmenee ”mahdollisuuden” kieltämisenä. Kukaan ei vaadi heitä pitämään tuntematonta todennäköisenä. Tiedemiesten on korkea aika oppia pitäytymään omiin erikoisaloihinsa ja omaan kokemukseensa eikä antaa lausuntoja asioista, josta he eivät tiedä mitään.

¹⁶Tulee olla psykologisesti yhtä kypsytymätön kuin nykyiset psykologit, psykiatrit, psykoanalyytikot jne., kieltääkseen telepatian mahdollisuuden. Heidän tässä suhteessa tekemänsä kokeet ovat niin alkeellisia, että niiden on tietenkin epäonnistuttava. Ja niinpä he kieltävät koko asian. Tieteen tavallinen menettelytapa. Se, mitä he eivät tiedä eivätkä kykene tekemään, on yksinkertaisesti mahdotonta. Esoteerikko voi kertoa heille, että ilman oikeita esoteerisia menetelmiä he tulevat aina epäonnistumaan.

¹⁷On lisättävä, että ihmiskunnan yleisesti ottaen alhainen taso, niin mentaalisuuden kuin lainmukaisuuden suhteen, aiheuttaa sen, että asiaan liittyvät menetelmät jäävät esoteerisiksi. Todellisen tiedon ja todellisen inhimillisyyden on kuljettava yhdessä. Tieto ei ole ”katumattomille ryöväreille”, jotka väärinkäyttävät sen. Ja planeettahierarkia laskee runsaat 90 prosenttia ihmiskunnasta siihen luokkaan. Se ei laita aseita mahdollisten rosvojen käsiin. Yksilön on täytynyt hankkia oikeus luottamukseen, ja sitä ei todellakaan monella ole. Heidän ei pitäisi valittaa. Jos tämä harmittaa heitä, sitä paljon pahempi heille. Elämän lakiprosessi tulee opettamaan heille, että uhma ei ole keino toivotun tuloksen saavuttamiseksi. Heiltä vaaditaan lainkuuliaisuutta.

¹⁸Fyysisessä maailmassa elää nykyään noin miljoona ihmistä, jotka kykenevät viestimään keskenään telepaattisesti. Nämä esoteerikot vaikenavat tiedoistaan ja kyvyistään, mikä on valitettavasti välttämätöntä yleisen mielipiteen suvaitsemattomuuden, ylimielisyyden, panettelun ja vainovimman vuoksi. Lisäksi ne, jotka käyttävät väärin kaikkea jo tietämäänsä, käyttäisivät väärin myös näitä kykyjä.

¹⁹Seuraava esimerkki on vain yksi lukemattomista samankaltaisista. Brittiläisen Intian suuren kapinan aikaan 1850-luvulla englantilaisten oli mahdotonta käsittää, kuinka syntyperäiset asukkaat kaikkialla Intiassa saattoivat olla niin hyvin perillä siitä, mitä tapahtui tuhansien kilometrien etäisyyksillä, asioista, joista englantilaiset yliverlaisine viestintävälineineen saivat tiedonantoja vasta paljon myöhemmin. Joogit, jotka olisivat voineet selittää asian, vaikenivat viisaasta kyllä ja tekevät sen edelleen länsimaisten ”barbaarien” edessä.

²⁰Kylyttämättömän itsekkyytensä, kaiken muun elämän kustannuksella tapahtuvan omistushalunsa vuoksi ihmiskunta on itse joutunut yhä syvempään tajunnalliseen eristykseen, katkaissut yhteisystajuntansa kaiken elämän kanssa. Se, joka ei halua kokea yhteisyyttä, vaan pyrkii tulemaan yhä enemmän poissulkevaksi sen sijaan, että hänestä tulisi enenevässä määrin mukaanlukeva, ehkäisee näin omaa kehitystään.

²¹Tajunnankehityksen havainnollistamisessa on kyse siitä, kuinka evoluutioprosessi esitetään helpoimmin käsitettävällä tavalla, siitä, kuinka yksilöllinen tajunta asteittain hankkii yhä suuremman tietoisuuden osallisuuden kollektiivitajuntaan.

²²Korkeimmasta kosmisesta valtakunnasta lähtevät energiat eivät ole vain aineen muodostumisen perussyy, vaan ne ovat myös tajunnankehityksen perussyy korkeammista maailmoista virtaavien puoleensavetävien energioiden vetovoiman ansiosta. Tajunnankehitystä voidaan pitää yksilön yhä korkeampien tajunnanlajien asteittaisena valloittamisena. Se voidaan nähdä korkeammista maailmoista lähtevän vaikutuksen tuloksena, vetovoimana, jota ilman tajunnankehityksen alkuimpulssia ei olisi olemassa. Kehityksen liikkeellepaneva voima lähtee korkeammista valtakunnista ja viime kädessä korkeimmasta kosmisesta valtakunnasta (evoluution päämäärästä). Kaikkien valtakuntien tehtävänä on palvella toisiaan niillä tavoilla, joihin ne kykenevät suuressa kosmisessa luonnontaloudessa. Ihmiskunnan kohtalokkaana virheenä on ollut se, että se on katsonut kaiken olevan olemassa ihmisen vuoksi, vaatinut ja mielivaltaisesti ottanut kaiken ymmärtämättä, että kaikki elämä on vastavuoroista antamista ja ottamista. Olemme kaikki evoluution huikkeen ketjun lenkkejä, kaikki riippuvaisia toisistamme ja olemassa toisiamme varten. Ihmiskunnan kieroutunut elämänasenne on johtanut siihen, että energioilla, joilla olisi ollut rakentava vaikutus, on sen sijaan ollut tuhoisa vaikutus. Ihmiskunnan kärsimyshistoria on vaikutusta syistä, jotka ihmiskunta on itse aiheuttanut. Maailmanhistoriamme on kirjoitettava uudelleen, jotta se opettaisi meille jotain järkevää sen välittämien tietämättömyyden illuusioiden ja fiktioiden sijaan.

²³Tiede ei ole vielä kukaan tunnustanut telepatian todellisuutta. Ennen kuin se tämän tekee, lisätosiasiat ovat heitettyjä helmiä. Parhaimmistolle, joka etsii totuutta ja osaa oikein käyttää tietoa, tämä on aina saatavilla.

5.7 Minä

¹Minä on olemassa, mutta se etsii turhaan itseään aineellisena, objektiivisena todellisuutena. Ihmisille on aina aiheuttanut suuria vaikeuksia ymmärtää, mitä minä on, ja minän selittämiseen on tuhlattu paljon terävä-älyistä ja syvämielteistä pötypuhetta runon ja proosan muodossa, erityisesti itämaisessä kirjallisuudessa. Minä on saanut olla kaikkea eikä mitään, illuusiosta ja maailmankaikkeuteen.

²Minä on monadi, ikiatomi. Ikiatomeja voivat tutkia ne, jotka ovat saavuttaneet korkeimman kosmisen valtakunnan (1–7). Siihen saakka monadi–minä jää aineellisessa, objektiivisessa suhteessa saavuttamattomaksi. Se, mitä me voimme käsittää minästä, on sen subjektiivinen tajunnanaspekti, itse minäidentiteetti.

³Monadin kolme triadia, kaikki, mitä voidaan objektiivisesti tutkia, kaikki aineellinen, kaikki on vain minän verhoja. Minä voidaan todeta vain minäidentiteettinä.

⁴Monadilla (ikiatomilla) on mahdollisuus atomi-, molekulaari-, aggregaatti-, maailman-, planeetta-, aurinkokuntatajuntaan ja yhä korkeampiin kosmisiin tajunnanlajeihin.

⁵Kerran (ihmiskunnassa) hankittua minäidentiteettiä ei voi koskaan menettää. Minäidentiteetti ei kuitenkaan riitä. Vaaditaan tajunnanjatkuvuutta, jotta minä olisi tietoinen identiteettistään kaikissa inkarnaatioissaan. Tämän minä voi hankkia vasta kausaaliminänä, jolloin se kykenee tutkimaan kaikkia inkarnaatioitaan ihmisenä.

⁶Monaditajunta on alun alkaen (monadi involvoituneena primaariseen rotaatioaineeseen) potentiaalinen, yksilöllistä minätajuntaa ja universaalista kollektiivitajuntaa. Involuutioprosessissa tajunta aktualisoituu passiiviseksi, ja aktivoituu evoluutioprosessissa. Sen jälkeen monadin on omalla aktiivisuudellaan hankittava kaikki se, mikä potentiaalisesti on vielä valloitettavana: itsetietoisuus, subjektiivinen ja objektiivinen tajunta yhä korkeammassa molekyyllilajeissa ja maailmoissa, tajunnanjatkuvuus, telepatia ja siihen liittyvä alkava kollektiivitajunta, ryhmätajunta, departementtitajunta, maailmantajunta jne., kunnes objektiivinen tajunta on hankittu kaikissa ja kaikista 49 kosmisesta atomimaailmasta.

⁷Essentiaalisen ykseystajunnan omaavana minä yhtyy planetaariseen kollektiivitajuntaan (joka käsittää atomitajunnan maailmoissa 46–49). Tässä tajunnassa minän on entistä helpompi säilyttää tajunnanjatkuvuutensa, koska tämä on aktualisoitunut kollektiivitajunnassa.

⁸Monadilla on 43-minuutena käytössään kollektiivinen aurinkokuntatajunta. Mutta myös tässä tapauksessa tajunnanjatkuvuus voi kadota, mikä tapahtuu aurinkokunnan hajotessa kaikille sen alemmissa maailmoissa oleville. Säilyttääkseen kosmisen tajunnanjatkuvuuden monadin on täytynyt astua toiseen jumaluuskuntaan (eli ensimmäiseen kosmiseen luomakuntaan), maailmoihin 36–42. Tämä ei kuitenkaan ole niin vaarallista kuin miltä se kuulostaa. Sillä hajonneen aurinkokunnan kollektiivitajunta elää edelleen atomitajunnassa 42 (43-atomeihin involvoituneissa 42-atomeissa), ja tämän avulla uudessa aurinkokunnassa olevalle uudelle planeettahierarkialle mahdollistuu tajunnanjatkuvuuden uudelleenhankinta. Korkeammissa valtakunnissa myös alempien minuuksien on mahdollista tutkia edellisessä järjestelmässä koettua menneisyyttä.

⁹Alempi sisältyy aina korkeampaan. Ja korkeimmassa kosmisessa maailmassa on muisto kaikista manifestaatioprosesseista aina tämän kosmoksen syntymästä saakka. Kollektiivimuisti tuhoutuu vasta kosmoksen hajoamisen yhteydessä.

5.8 Tajunnankehitys

¹Kaikilla ikiatomeilla on alusta alkaen potentiaalinen tajunta (mahdollisuus tajuntaan). Kosmisessa manifestaatioprosessissa tästä tulee ensin aktualisoitunut passiivinen tajunta, myöhemmin vähitellen aktivoitunut, aktiivinen, itseaktiivinen ja lopulta itsemääräävä itsetietoisuus.

²Kun potentiaalinen monaditajunta on aktualisoitunut passiiviseksi tajunnaksi, mikään monadin kokemasta ei voi kadota. Monaditajunta on kuin peili, joka kuvastaa kaiken, mutta joka lisäksi säilyttää kaiken, mitä se on ylipäättään, kuvastanut. On aivan eri asia, ettei tätä voi aivan yksinkertaisesti palauttaa mieleen valvetajunnassa. Tässä suhteessa on tärkeää ymmärtää, että ”menneen ajan” käsitettä ei ole olemassa ikiatomin–monadin tajunnassa ja että sen tähden kaikki olemassa ollut on kosmisessa kokonaistajunnassa. Tälle tajunnalle menneisyys on osa nykyisyyttä.

³Alemmalla oleva minä kehittyy aktivoimalla tajuntaa korkeammassa. Normaaleissa olosuhteissa (muilla planeetoilla) tämä aktivointiprosessi on täysin riittävä. Mutta meidän planeettallamme korkeammissa valtakunnissa olevien on pyrittävä osallistumaan tähän toimintaan. Aloite lähtee 43-tajunnasta ja vaikuttaa 49-tajuntaan, kolmastriadista ensitriadiin. Kun eläin on ”psykoosin” aikana saavuttanut lajin 48:3, saattaa toistriadin ja ensitriadin välille toteutua sellainen yhteys, että muodostuu kausaaliverho, jolloin molemmat liittyvät tämän verhon keskuksiin. Sen jälkeen minän tehtäväksi jää niiden aktivoiminen, joten molempien triadien välille saadaan itsetietoinen yhteys.

⁴Emotionaalimaailmassa kehittyy emotionaalitajunta, ja se on eläinkunnan erityinen tajunnankehitykseen tarkoitettu maailma. Mentaalimaailma on ajatuksen maailma ja ihmisten erityinen maailma. Koska useimmat ihmiset eivät ole vielä hankkineet täydellistä tajuntaa alimmassa mentaalisessa molekyyllilajissa (47:7) ja koska todelliset tutkijat työskentelevät lajissa 47:6 on ehkä ymmärrettävää, kuinka paljon on vielä jäljellä, jos otetaan huomioon, että jokainen korkeampi molekyyllilaji merkitsee myös tajunnan suunnatonta laajentumista.

⁵Tajunnan laajentumista voidaan tietyssä mielessä verrata palloon, jonka säde jatkuvasti kasvaa. Se laajenee jatkuvasti kaikkiin suuntiin, sekä kohti korkeampien että myös alempien molekyyllilajien tajuntaa. Ero on siinä, että korkeammissa lajeissa laajeneminen tapahtuu vain laajamittaisesti, kun taas alemmissa lajeissa tehokkuus lisääntyy. Tästä seuraa myös se, että yksilö kokee muiden ihmisten kärsimyksiä, mikä olisi kestämatöntä, ellei persoonattomuuden kykyä olisi hankittu.

⁶Tajunta on yksi ja jakamaton. Tämä tarkoittaa, ettei ole olemassa mitään määriteltäviä rajoja. Mutta yksilön käsitys tajunnasta ilmenee eri tavoin eri ainelajeissa, ja tämä mahdollistaa jaon. Jokaisen korkeamman ainelajin myötä minän mahdollisuus tajunnan laajentamiseen kasvaa. Tämä on ehkä paras tajunnanprosessin selitystapa.

⁷Korkeampien tajunnanlajien hankinta on prosessi, joka kaikenlaisten prosessien tavoin

käsittää kaikki kolme aspektia, tajunnan lisäksi myös aineen ja energian, vaikka tajunnan aspekti on ainoa, jota ihmisellä on mahdollisuus käyttää ilman katastrofin vaaraa.

⁸Korkeampien tajunnanlajien hankinta ei tapahdu alhaalta käsin vaan ylhäältä käsin. Yksilö valmistautuu vastaanottamaan näitä korkeampia energioita, minkä hän tekee jo olemassa olevien energioiden oikealla käytöllä ja elämän palvelulla, mikä mahdollistaa hänelle oikean asenteen ja luo tarpeen palvella entistä tarkoituksenmukaisemmin. Prosessi on yleisesti ottaen aluksi enemmän vaistomainen kuin selkeästi tietoinen.

⁹Minän varsinainen tehtävä ihmiskunnassa on hankkia minätajunta, itsetietoisuus, yksilöllisyys. Tämä mahdollistuu vasta kausaaliminälle, minälle itsetietoisena kausaaliverhossa. Siihen saakka minä on itsetietoinen jossakin inkarnaatioverhoistaan ja siten siihen kuuluvan verho-tajunnan väärän todellisuus- ja elämännäkemyksen uhri. Tarkka käsitys todellisuudesta mahdollistuu vasta sitten, kun minä kykenee kokemaan kausaalimaailman ideat, ”platoniset ideat”.

¹⁰Minän hankkiessa essentiaaltajunnan, minä lakkaa lähtemästä itsestään ja tulee kollektiivitajukseksi. Voidakseen olla asiallisesti kollektiivitajuinen minän on täytynyt hankkia minätietoisuus. Muutoin se ei voisi arvioida kollektiivitajunnan sisältöä ja ilmiöitä oikein. Minästä voi tulla kollektiiviminä juuri sen tähden, että sillä on minätietoisuus. Kaiketi minä lakkaa lähtemästä itsestään, mutta ilman minätietoisuutta se ei kykenisi kollektiiviseen itsemääräävyyteen, se olisi tajuntansa jatkuvan ekspansion aikana kykenemätön samaistumaan yhä suurempaan kosmisen kokonaistajunnan osaan, se menettäisi itseidentiteetin kyvyn kollektiivissa.

¹¹Mitä enemmän samaistumme aineaspektiin, mitä enemmän kiinnitämme huomiomme aine-muotoihin ja katsomme niiden olevan merkitykseltään olennaisina, sitä vähemmän kykenemme ymmärtämään elämän tarkoitusta. Meidän tehtävämme on kehittää tajuntaa, hankkia yhä korkeampia tajunnanlajeja, ja tämän me voimme tehdä vain, jos samaistumme tajunnan aspektiin. Tunnuslauseemme pitäisi olla: ”Me olemme tajuntamme”, emme kehomme”. Monadi on iki-atomi, äärimmäisen pieni osa ainetta. Mutta monaditajunnan tehtävänä on samaistua kosmiseen kokonaistajuntaan. Tämä on asia, jota useimmat eivät tiedä ja jonka muut jatkuvasti unohtavat.

5.9 Tajunnan eri lajit

¹On olemassa 49 yhä korkeampilaatuista kosmista atomimaailmaa. Ne vastaavat 49 yhä laajempaa kosmista kokonaistajuntaa, korkeampien sisällyttäessä kaikki alemmat.

²Aurinkokunnassa on seitsemän kosmista atomimaailmaa ja seitsemän kosmista atomitajuntaa. Kukin näistä atomimaailmoista on jaettu kuuteen molekyyli maailmaan vastaavine aurinkokunnallisine ja planetaarisine kokonaistajuntoineen.

³Se, mitä täten on sanottu tajunnasta, pätee yhtä lailla erilaisiin kosmisiin, aurinkokunnallisiin, planetaarisiin energioihin. Kaikella aineella on vastaavuutensa tajunnassa ja energiassa.

⁴Kolmesta todellisuusaspektista johtuen on olemassa seitsemän kosmisen, aurinkokunnallisen ja planetaarisen departementtitajunnan ja departementtienergioiden lajia aiemmin mainituissa kosmisissa jne. maailmoissa ja tajunnoissa.

⁵On vain yksi tajunta, kosminen kokonaistajunta. Mutta kosmoksen aineellisen rakenteen vuoksi on olemassa lukemattomia ainelajeja, tajunnanlajeja ja energialajeja. On vain yksi ikivoima, ikiaineen dynaaminen energia.

⁶On lähes mahdoton tehtävä selittää tietämättömyydelle asioita, jotka ovat täysin ihmisten oman kokemuksen ulkopuolella. Vertauksiin voi turvautua, mutta ne ovat aivan liian helposti suoraan harhaanjohtavia. Joskus on kuitenkin yritettävä. Ehkä jollekin voi valjeta jonkinlainen aavistus siitä, mistä on kysymys.

⁷Ehkä tajuntaa voitaisiin uskaltaa jossain suhteessa verrata valtamereen. Mitä suurempi ”syvyys”, sitä suurempi ”paine”. Aineen kohdalla asia on päinvastoin. Ikiaine on absoluuttinen tiheys ja absoluuttinen paine. Manifestaatioaineessa (atomisoituneessa ikiaineessa) ”paine” on korkein korkeimmassa maailmassa ja alin fyysisessä maailmassa (49). Eräässä suhteessa sen

voidaan sanoa olevan analoginen tajunnan suhteen. Se on ”heikoin” fyysisessä maailmassa ja kasvavassa määrin suurempi tehokkuuden ja laajuuden suhteen, mitä korkeampi atomilaji ja atomimaailmat. Se on yhä vaikeammin valloitettavissa. Mutta kun tämä tapahtuu, kapasiteetti moninkertaistuu itsellään.

⁸Kausaalitajunta (kausaalimaailmassa vaikuttava dynamis) hallitsee ainetta maailmoissa 47–49. Atomisella essentiaalitajunnalla (46:1) on käytettävissään kaikki tajunta maailmoissa 46–49, myös kaikki menneisyys.

⁹Atomitajunta merkitsee mahdollisuutta maailmantajuntaan atomin maailmassa.

¹⁰Itself tulisi kerta kaikkiaan tehdä selväksi, että ”menneisyys on olemassa nykyhetkessä”, että jokaisen lehden liikettä miljoonia vuosia sitten voidaan tutkia ikään kuin seisoen sen edessä.

5.10 Ihmisen verhotajunnat

¹Ihminen on inkarnaationsa aikana organismissaan kaikkiaan viiden erilaisen aineverhon keskus. Ihminen on hyvin koostunut ilmiö. Hän koostuu viidestä eri olennosta, viidestä verhostaan. Nämä muuttuvat jatkuvasti. Aineverhot koostuvat kuudesta fyysisestä, kuudesta emotionaalisesta ja kuudesta mentaalis-kausaaalisesta molekyylilajista. Kaikilla ikitomeilla on omatajunta, kaikilla verhoilla kollektiivitajunta. Ihmisen viidellä aineverholla on siten viisi tajunnan päälajia, osallisia planeettamaailmojensa kokonaistajuntaan.

²Verhon kollektiivitajunta vastaa osittain sen oman maailman, osittain molekyylitajunnan mahdollisuutta käsittämiseen. Niistä, jotka samaistuvat verhoihinsa, tulee helposti verhojensa uhreja. Verhojen kollektiivitajunnat ovat luonteeltaan passiivisia, mutta ulkopuolelta tulevat värähtelyt tai ihmismonadi voivat aktivoida ne äärimmäisen helposti. Jos ulkopuolelta tulevat värähtelyt ovat voimakkaampia kuin monadin oma-aloitteisesti aktivoimat, ihminen on verhojensa orja. Jos monadin värähtelyt ovat voimakkaampia, verhot ovat monadin tottelevaisia palvelijoita.

³(Kollektiivisen) verhotajunnan ja verhossa olevan minän välillä on ero. Ihminen on keskeinen monadi, verhojensa keskeinen tajunta.

⁴Viisi verhotajuntaa ovat eetteriverhon, emotionaaliverhon, mentaaliverhon, triadiverhon ja kausaaliverhon tajunta. Ihmisen ollessa sivilisaatioasteella minä voi olla aktiivinen ja itse-tietoinen eetteri-, emotionaali- ja mentaaliverhossaan.

⁵Ihmisen mahdollisuus käsittää emotionaalimaailman ja mentaalimaailman värähtelyjä riippuu siitä, minkälaisia molekyylitajuntoja hän on itse aktivoinut.

⁶Mentaali-idea on mentaalimolekyyli. Koska on olemassa neljä erilaista mentaalimolekyylien lajia, on olemassa myös neljä eri mentaali-ideoiden päälajia. Vastaava pätee kausaalitajuntaan: kolme erilaista kausaali-ideoiden lajia.

⁷Ihmisen tajunta jaetaan valvetajuntaan, alitajuntaan ja ylitajuntaan.

⁸Ihminen ei ole sukua eläimille ainoastaan organisminsa kautta. Myös eläimillä on emotionaalinen ja mentaalinen verho. Ihmisen maailmat ovat myös eläinten maailmoja. Olennaisen eron tekee kausaaliverho, jonka yksilö hankki siirtyessään kolmannelta luomakunnasta neljälle. Tämä on myös syy siihen, miksi ihminen ei voi koskaan inkarnoitua eläimeksi. Eläimellä ei ole kausaaliverhoa. On syvästi valitettavaa, että tällaisesta asiasta on edelleen huomautettava. Mutta on jatkettava jankuttamista, kunnes se menee puupäihin.

⁹Organismia ympäröivän auran katsotaan olevan yksilön toiminta-alueella olevien vetovoimaisten energioiden summa. Auran kautta yksilö vaikuttaa ympäristöönsä. Persoonallisuuden muodostavat kolme aggregaattiverhoa ovat muun muassa muuntajia ja säteilylaitteita.

¹⁰Ne emotionaalisteella olevat, jotka pitävät tunteitaan todellisena olemuksenaan ovat emotionaaliminuuksia, minätietoisia emotionaaliverhossaan. Mentaaliminät ovat itsetietoisia mentaaliverhossaan ja kausaaliminät kausaaliverhossaan. Kausaaliminät elävät ”platonisten ideain maailmassa”, intuition maailmassa. Heille mentaalitajunta on vain tapa viestiä käsitteiden välityksellä kanssaihmissä kanssa.

¹¹Kun minä on hankkinut tajunnan kausaaliverhossaan, se pitää inkarnaatioverhojaan arvokkaina alemmissa maailmoissa käytettävänä työvälineinä. Ennen kuin minä on tullut tietoiseksi omassa pysyvässä verhossaan, se on harhautunut olemassaolossa. Suuret elämänongelmat ovat ratkaisemattomia mentaalimaailmassa, ja ne ratkaistaan vasta kausaalimaailmassa.

¹²Kun ihminen on oivaltanut, että kaikki hänen tajunnanilmaisunsa ovat hänen erilaisissa verhoissaan tapahtuvia ilmiöitä ja että hän on jotain muuta kuin verhonsa, hän on oppinut enemmän kuin useimmat kykenevät oivaltamaan. Kun hän on myöhemmin oivaltanut, että nämä verhot on tarkoitettu hänen todellisen minänsä välineiksi ja kun hän voi käsittää kaikki verhoissaan tapahtuvat värähtelyt ja käyttää näitä energioita tarkoituksenmukaisesti, hän on valmis seuraavaan valtakuntaan.

¹³Elämäntaidottomalle ihmiselle hänen orgaaninen verhonsa on ”korvaamattoman arvokas”. Planeettahierarkialle, joka tietää, että monadit ovat tuhoutumattomia ja että minä on kuolematon, ovat minän verhot toissijaisia. Jos verhoista on tullut esteitä minän tajunnankehitykselle, on niiden hajoaminen minälle eduksi. Pian minä saa uusia verhoja väärinkäytettäväksi, sillä niin useimmat tekevät.

¹⁴Seuraavat tosiasiat valaisevat erittäin hyvin normaaliyksilön reaktiotapoja ja niistä humoristi voi saada ainesta moniin riemastuttaviin havaintoihin.

¹⁵Myös tajunnan näkökulmasta minä toimii hyvin eri tavoin eri verhoissaan. Se samaistuu niin täydellisesti siihen verhoon, johon se on hetkellisesti keskistynyt, että muut verhot vaikuttavat enemmän tai vähemmän vierailta. Minä tuntee itsensä omalla tavallaan suvereeniksi kussakin eri verhossa. Se tuntee olevansa täysin erilainen minä eri verhoissa, mikä johtuu siitä, että sen värähtelykapasiteetti kasvaa huomattavasti jokaisessa korkeammassa verhossa. Jokainen verho on tietoinen alempien verhojen olemassaolosta ja tiedostamaton korkeammista. Kun minä on transsitilassa keskistynyt emotionaaliverhoon, se osoittaa ilmeistä halveksuntaa ”orgaanista minää” kohtaan ja kutsuu tätä ”idiootiksi”. Mentaaliverhoon keskistyneelle minälle sekä emotionaaliverho että fyysiset verhot näyttävät olevan täysin vailla arvostelukykä. Ja kausaaliverhoon keskistyneenä minä pitää kaikkia alempia verhojaan äärimmäisen puutteellisina.

¹⁶Inkarnaatiossa ihminen on ennen kaikkea inkarnaatioverhonsa. Kieltämättä hän on lisäksi monadi kausaaliverhossa olevassa triadissa. Mutta niin kauan kuin monadi-minä ei kykene hallitsemaan inkarnaatioverhojaan, minä on suurelta osin vain verholuomustensa sivustakatsoja.

¹⁷Jokaisella verholla on oma tajuntansa. Verholta puuttuu tahto, mutta ei taipumusta, normaalia taipumusta ja hankittua taipumusta. Sen passiivinen tajunta aktivoituu mitä heikoimmasta ulkoapäin tai minästä tulevasta värähtelystä. Jos ulkopuolelta tulevat värähtelyt ovat voimakkaampia kuin minän värähtelyt, yksilö on voimaton. Jos yksilö on alhaisella kehitystasolla (vailla oivallusta, ymmärtämystä ja kykyä), hän sallii verhonsa (ulkopuolelta tulevine värähtelyineen ja niiden mukanaan tuomine taipumuksineen) määrätä ja suorastaan hyväksyy verhon ehdotukset. Värähtelyt ovat aineellisia ja herättävät tajunnan, jolloin emotionaaliverho tuntee ja mentaaliverho ajattelee vastaanotettujen värähtelyjen mukaisesti.

¹⁸Ulkopuolelta tulevista verhot läpäisevistä lukemattomista värähtelyistä tärkeimmät ovat seuraavat:

horoskooppivärähtelyt (kosmiset ja planetaariset).

ympäristöstä (vanhemmilta, sisaruksilta, ystäviltä, opettajilta, työtovereilta, tuttavilta jne. saadut) tulevat värähtelyt.

sanomalehtien, kirjallisuuden, radion, television jne. välittämät värähtelyt.

¹⁹Nämä ulkopuolelta tulevat värähtelyt, sellaisina kuin ne voidaan käsittää hänen tasollaan (aktivoituneet atomilajit), määräävät suurelta osin hänen elämänsä katsomuksensa ja elämäntapansa.

²⁰Tämän perusteella on selvää, että alemmilla tasoilla oleva yksilö on yleisesti ottaen robotti, ulkoisten vaikutusten aiheuttamien reaktioiden keskus. Vasta kun yksilöstä on tullut suvereeni

verhoissaan, voidaan puhua todellisesta henkilökohtaisen vastuun omaavasta ”persoonallisuudesta”. (Jälleen yksi asia, joka elämäntietämättömien moralistien on otettava huomioon.) Myöskään hyvin korkeilla tasoilla oleva yksilö ei aina ole suvereeni. Yliherkkä mekanismi on usein epäkunnossa.

²¹On suuri virhe uskoa (teologien tapaan), että kaikki se, mitä verhot kehottavat tekemään, on minän tahto. Alemmilla asteilla minä hyväksyy verhojensa sisällön, sallii sen ja kaikki pahuuden vihaimpulssit. Mutta kun minä kärsii siitä, on se merkki minän paheksunnasta. Verhoja aktivoivat ulkopäin tulevat värähtelyt, ja jos verhoissa on alempaan lajiin kuuluvaa ainetta, värähtelyt vaikuttavat niihin. Se, mitä ihminen kokee tajunnassaan, voi aivan yksinkertaisesti olla alimman inhimillisen asteen ajatuksia ja tunteita, tajunnanilmaisuja, joista hän on jo kauan sitten kasvanut erilleen. Se, jota nämä ilmiöt eivät kiusaa, voi oppia paljon tarkkailemalla persoonattomasti verhojen passiivisen tajunnan vastaanottamaa. Se on myös muistutus siitä, että mietiskelemällä vastakohtia minä tulee asteittain poistamaan verhoistaan ne molekyyllilajit, jotka voivat tallentaa sellaisia värähtelyjä.

5.11 Subjektiivinen, objektiivinen ja absoluuttinen tajunta

¹Termien ”subjektiivinen”, ”objektiivinen” ja ”absoluuttinen” tajunta suhteen vallitsee niin suuri epäselvyys ja käsitesekaannus, että täsmälliset määritelmät lienevät tarpeellisia.

²Tajunta tajuntana on subjektiivinen. Aistihavainnot, tunteet ja ajatukset ovat subjektiivisia. Tajunta ”sisäisenä” tajuntana, tietoisuutena omasta sisällöstään, on subjektiivinen.

³Tajunta on objektiivinen, kun se havaitsee jotain tajunnalle ”ulkoista”, jotain tajunnasta riippumatonta, jotakin aineelliseen todellisuuteen kuuluvaa.

⁴Kaikki sekä subjektiivista että objektiivista tajuntaa koskeva todellisuus on absoluuttista. Käsite käsitteenä on absoluuttinen identiteetin lain mukaisesti. Jokainen tosiasia on absoluuttinen. Jokainen deduktiivinen päätelmä on absoluuttinen. Jokainen periaate, joka täsmällisen määritelmän ansiosta on saanut oikea sisällön, on absoluuttinen. Käsitteellisesti absoluuttinen tarkoittaa niin ollen, että tajunnan käsitys on täsmällinen.

⁵Monet esoteerikot kutsuvat tajunnalle (ihmiskunnan nykyisellä yleisellä kehitysasteella) havaitsemattomissa olevaa, huomaamatonta, ”näkymätöntä” ainetta ”subjektiiviseksi”. Loogisesti nähden tämä on väärin. Subjektiivista ei ole aine, vaan tajunta (kyseisellä asteella). Kun vastaava aineaspekti voidaan havaita aineellisena todellisuutena, sen havaitseminen on objektiivista.

⁶Objektiivisen tajunnan (aineaspektin ja liikeaspektin kokemuksen) ja subjektiivisen tajunnan (oman itsetietoisuuden kokemuksen) vastakohtaisuutta ei koeta viidennessä luomakunnassa varsinaisena vastakohtaisuutena.

5.12 Subjektiivinen ja objektiivinen tajunta

¹Tajunnan aspekti on subjektiivisen tajunnan maailma ja aineaspekti on objektiivisen tajunnan maailma.

²Yhä korkeammassa luomakunnassa tapahtuva tajunnankehitys merkitsee yhä korkeammassa, yhä laaja-alaisemmissa ja kokonaisvaltaisemmissa maailmoissa esiintyvää yhä tehokkaampaa ja laajempaa subjektiivista ja objektiivista tajuntaa.

³”Parittomissa” departementeissa 1, 3, 5 ja 7 sekä ”parittomissa” maailmoissa 43, 45, 47 ja 49 monaditajunta työskentelee helpoimmin objektiivisen aineaspektin parissa.

⁴”Parillisissa” departementeissa 2, 4 ja 6 sekä ”parillisissa” maailmoissa 44, 46 ja 48 monadi työskentelee helpoimmin subjektiivisen tajunnan aspektin parissa.

⁵Emotionaalitajunta (48) ja essentiaalitajunta (46) toteavat normaalisti vain subjektiivisen tajunnan aspektin, eivät aineaspektiin kuuluvia objektiivisia tosiasioita.

⁶Jos ihmisen verhoissa oleva aine kuuluu pääasiassa parittomiin maailmoihin, puhutaan yksilöstä ekstraverttina objektivistina, ja jos hänen verhoissaan oleva aine kuuluu pääasiassa

parillisiin maailmoihin, hänestä puhutaan introverttina subjektivistina.

⁷Jokaisen korkeamman valtakunnan myötä saa liikeaspekti (energia- eli tahtoaspekti) yhä suuremman merkityksen.

⁸Filosofinen, tietoteoreettinen subjektivismi (”idealismi”) on saanut aivan liian kauan tyyperyttää ihmiskuntaa viettelevillä näennäistodisteillaan. Se väite, että kaikki tajunnassa oleva on tajunnan tuotetta, on niin ilmeisen väärä, että sellaisen asian hyväksyminen hämmästyttäisi, jos ei tiedettäisi, että ihmisellä ei ole kykyä ratkaista yksinkertaisimpiakaan tiedon ongelmia. Subjektivistit eivät ole kyenneet erottamaan toisistaan edes sisäistä ja ulkoista, tajuntaa havaitsevana tekijänä ja havaitsevasta tajunnasta riippumatonta ulkoista, aineellista todellisuutta, Heidän väitteensä, että ”tajunta yksin on välittömästi annettu”, on väärä. Aineelliset objektit ja niiden liike ovat yhtä välittömästi annettuja kuin tajunta. Oivallus siitä, että se, mikä käsittää ulkoisen todellisuuden, on sisäinen todellisuus, tajunta, on pitkäaikaisen, monimutkaisen pohdinnan lopputulos eikä suinkaan välittömästi annettu. Ulkoinen todellisuus on se, joka herättää tajunnan eloon. Kaikki atomit, kaikki ainemuodot säteilevät energiaa, joka tekee riittävän voimakkaan vaikutuksen sekä involuution passiiviseen tajuntaan että evoluution aktiiviseen tajuntaan, jotta olemassaolon käsittäminen mahdollistuisi. Mutta siitä eivät esoteerisesti tietämättömät tiedä mitään. Ilman ulkoista todellisuutta ihminen ei voisi koskaan hankkia tervettä järkeä, sillä aineaspekti on se, joka asettaa rajat mielikuvituksen haihatteille. Ulkoinen todellisuus mahdollistaa ne käsitelmääritykset, jotka muodostavat käsityksemme sisällön kaiken kahta todellisuusaspektia, ainetta ja liikettä, koskevan suhteen.

⁹Subjektivismi, joka kieltää aineen olemassaolon, kumoo aina itsensä puhuessaan atomeista tai energioista, mikä sen on tehtävä selittääkseen todellisia asioita.

¹⁰Tajunta on luonteeltaan subjektiivista. Tajunnasta tulee objektiivinen, kun se suuntautuu aineelliseen ulkomaailmaan ja tajuaa siinä olevat kohteet. Näin ollen on olemassa karkeafyysinen, fyysis-eetterinen, emotionaalinen, mentaalinen, kausaalinen jne. objektiivinen tajunta.

¹¹Erottelukyky alkaa fyysisestä organismista ja eetteriverhosta. Voimme hankkia objektiivisen tajunnan vain kehittämällä aistinelimiä, oppimalla käyttämään niitä ja kehittämällä niiden avulla niitä emotionaaliverhon keskuksia, joista ne ovat peräisin. Kun fyysinen ja emotionaalinen objektiivinen tajunta on hankittu, aistinelimet voidaan jättää käytöstä, koska ne kyvyt, jotka on kehitetty näiden elinten avulla ja niiden kautta, säilyvät.

¹²Näkökyky edellyttää mentaalitajuntaa, tuntoaisti emotionaalitajuntaa ja kuulo fyysisestä tajuntaa.

¹³Suuri osa siitä, minkä tajunta luulee olevan pelkästään subjektiivista, on korkeammissa molekyytilajeissa esiintyvien värähtelyjen tulosta. Nämä molekyytilajit ovat näennäisesti subjektiivisia, koska minä ei ole vielä hankkinut niitä koskevan objektiivisen tajunnan kykyä.

¹⁴Siinä määrin kuin minä kykenee aktivoimaan passiivista tajuntaa yhä korkeammissa molekyytilajeissa, samassa määrin minä hankkii aluksi subjektiivisen tajunnan näissä. Kun minä kykenee aktivoimaan esimerkiksi ne korkeammat emotionaaliset molekyytilajit, joissa värähtelyt ovat luonteeltaan puoleensavetäviä, minä hankkii rakastamisen kyvyn.

¹⁵Kaikki tajunnanilmaisut (myös ne, joiden minä uskoo olevan yksinomaan subjektiivisia) ovat jonkinlaisen aineen värähtelyjen tulosta ja aikaansaavat muutoksia tässä aineessa.

¹⁶On olemassa yhtä monta subjektiivisen ja objektiivisen tajunnan lajia kuin on molekyytilajeja. Nykyisellä kehitysasteellaan fyysisessä inkarnaatiossa oleva normaaliyksilö (enemistö) on objektiivisesti tietoinen molekyytilajeissa 49:5-7 ja subjektiivisesti tietoinen molekyytilajeissa 49:2-4; 48:4-7; 47:6,7. Ne, jotka ovat saavuttaneet kulttuuriasteen eli mystikkoasteen korkeimman tason, ovat hankkineet subjektiivisen tajunnan lajissa 48:2. Mentaalisuuden suhteen perspektiivitajuntaa hankkineet ovat tietoisia lajissa 47:5.

¹⁷Fyysisen inkarnaation päättymisen jälkeisessä emotionaalimaailmassa oleva normaaliyksilö on alusta alkaen objektiivisesti tietoinen kolmessa alimmassa molekyytilajissa (48:5-7) ja myöhemmin mentaalimaailmassa yksilö ei ole lainkaan objektiivisesti tietoinen. Mutta hänen

mentaalinen mielikuvituksensa ”loihtii” mentaalisia mielikuvia, joita hän pitää objektiivisena todellisuutena.

¹⁸Näin ollen yksilö voi olla subjektiivisesti tietoinen korkeammissa molekyyililajeissa vailla objektiivista tajuntaa samassa aineessa. Ensimmäinen voi vastaanottaa toistriadista virtaavan aine-energian välittämiä ”inspiraatioita” olematta tietoinen tämän triadin olemassaolosta.

¹⁹Ihmisillä voi esiintyä (paitsi yleisen objektiivisen tajunnan käsitys kolmesta alimmasta fyysisestä molekyyililajista, 49:5-7) kaikkiaan kolmea objektiivisen tajunnan lajia: fyysis-eetteristä (49:2-4), emotionaalista (48:2-7) ja mentaalista (47:4-7).

²⁰Eetterinen objektiivinen tajunta on synnynnäistä tai yksilö voi hankkia sen (ilman ohjausta), jos se on olemassa aikaisemmista hankinnoista johtuvana taipumuksena. Emotionaalinen objektiivinen tajunta (nk. selvänäköisyys) voi olla synnynnäistä tai hankittua. Mentaalinen objektiivinen tajunta ei ole synnynnäistä, ja sen voivat hankkia vain planeettahierarkian oppilaat objektiivisen kausaalitajunnan yhteydessä (niin sanotussa kolmannessa vihkimyksessä).

²¹”Selvänäkö” on nimitys neljässä alimmassa emotionaalisessa molekyyililajissa (48:4-7) esiintyvälle emotionaaliselle objektiiviselle tajunnalle. Näin ollen on epäoikeutettua ja harhaanjohtavaa kutsua muita objektiivisen tajunnan lajeja ”selvänäköisyydeksi”. Tästä on huomautettava, koska esoteerisen tiedon levitessä yhä laajempiin piireihin tulevat yhä useammat haihattelijat kuvittelemaan ”kosmisesta tajunnastaan” ja kaikista muista selvänäköön liittyvistä lahjoistaan. On myös odotettavissa muinaisten niin kutsuttujen maagikkojen inkarnaatioita (lähesisimmin sukua intialaisille hatha-joogeille), ja nämä tulevat hämmästyttämään taikaukosen joukon kokeiluillaan ja heidät julistetaan ”profeetoiksi”.

²²Yksikään itseoppinut näkijä ei ole koskaan hankkinut mentaalista objektiivista tajuntaa, ei Swedenborg, ei Rudolf Steiner, eikä Ramakrishna. Se, mitä he näkivät, oli heidän omia ja toisten mielikuvituksellisia luomuksia emotionaalimaailmassa. Emotionaalimaailman korkeimmille alueille eivät pääse muut kuin ne, jotka lähestyvät pyhimysastetta. Tällainen oli Ramakrishna. Se, mitä hän näki ja siten objektiivisesti käsitti todellisuutena, oli noilla alueilla esiintyviä ilmiöitä, ainemuotoja, jotka kaikki ovat mielikuvituksen luomuksia. Kolmea korkeinta emotionaalimaailman aluetta (48:2-4) voitaisiin kutsua mielikuvitusmaailmaksi. Se, joka laatii kuvitelman siitä, millainen ”todellisuuden” täytyy olla, ja jolla sitten on mahdollisuus vieraillla mielikuvitusmaailmassa, toteaa olettamustensa todentuneen siellä.

²³Ne monadit, jotka olivat alun perin muodostetun aurinkokunnan aine, tarvitsevat yhteensä kolme peräkkäistä aurinkokuntaa saadakseen tajunnankehityksensä päätökseen. Ensimmäisen lajin aurinkokunnassa automatisoituvat kolme alinta fyysistä molekyyililajia. Tämä mahdollistaa siemenistä ja munista tapahtuvan automaattisen kehityksen, jolloin kasvit ja eläimet voivat automaattisesti saada saavutetun vakiomuodon. Toisen lajin aurinkokunnassa monadit siirtyvät korkeampaan luomakuntaan (46). Kolmannen lajin aurinkokunnassa (jossa kehitysnopeus on valtavasti kiihtynyt) mineraalimonadit saavuttavat kausaaliasteen (toistriadin) ja muut kolmastriadin (43–45) tai alimman kosmisen tajunnan (42).

²⁴Aurinkokuntien elinikä (tellusvuosina laskettuna) ilmoitetaan viisitoistanumeroisella luvulla.

²⁵Näiden tosiasioiden edessä oivallamme paremmin inhimillisen arvostelukyvyn rajat ja luonnontieteen turhamaisuuden sen uskoessa kykenevänsä ratkaisemaan todellisuusongelman. Esoteerikan tosiasioiden toteaminen edellyttää objektiivista tajuntaa kahdeksassatoista molekyyililajissa (47:2-7, 48:2-7, 49:2-7), ja tiede keskittyy neljän alimman lajin tutkimiseen (49:4-7).

5.13 Tiedostamaton

¹On vain yksi tajunta, kosminen kokonaistajunta, johon jokaisella ikeatomilla (monadilla) on luovuttamaton osallisuus sen jälkeen, kun monadin tajunta on herätetty eloon kosmisessa manifestaatioprosessissa. Siinä mielessä ei siten ole olemassa ”tiedostamattomuutta”. Termi ”tiedostamaton” voi viitata vain yksilöön itseensä. Tämä hänen tiedostamattomuutensa on joko hänen

ylitajuntansa tai alitajuntansa. Ylitajunta on se, mikä on vielä ”valloitettava”. Alitajunta on hänen aiempia kokemuksiaan siitä lähtien, kun hänen tajuntansa herätettiin eloon.

²Aivan kuten ihmisen käsittämä aika jaetaan menneisyyteen, nykyhetkeen ja tulevaisuuteen, niin myös tajunta voidaan jakaa alitajuntaan, valvetajuntaan ja ylitajuntaan. Alitajuntaan kuuluu kaikki valvetajunnan läpi kulkenut. Ylitajuntaan kuuluu ihmisen verhoissa oleva edelleen aktiivimaton, passiivinen molekyylitajunta sekä kausaaliverhon ja korkeampien triadien tajunta.

³Alitajunta on varsinainen yksilö. Valvetajunta on vain häviävä murto-osa koko ihmisestä.

⁴Kaikki viisi verhoamme ovat samanaikaisesti viisi tajuntaa, jotka käytännöllisesti katsoen eivät ole koskaan levossa. Vain häviävästä murto-osasta näihin kuuluvia tajunnanilmaisuja tulee valvetajuntaa. Unet (unen aikana tapahtuvat tietoiset tajunnanilmaisut) voidaan jakaa viiteen eri lajiin (organismin, eetteriverhon, emotionaaliverhon, mentaaliverhon ja kausaaliverhon tajunnanilmaisut). Vain essentiaaliminät pystyvät tulkitsemaan nämä oikein.

⁵Alitajunta sisältää osaksi minän menneet kokemukset (eri verhoissa), osaksi ensitriadin muistin (vain epäsuoraan saatavilla). Muistikyky on kyky elvyttää kerran verhoissa koettuja värähtelyjä. Se on äärimmäisen erilaista eri ihmisillä, eikä sillä ole mitään tekemistä yksilön kehitystason kanssa. ”Muistineroja” pidetään neroina, mikä on sivilisaatioasteelle tunnusomaisen ilmiö.

⁶Verhot, jotka ovat todellisia yhdistelmäkoneita, työstävät sen, mitä verhot ovat kerran omak-suneet. Mitä voimakkaampia vaikutukset ovat olleet, sitä suurempi on yhdistelmävaikutus. Tämä on selitys sille, että ongelman ratkaisu usein saadaan iskostamalla ”muistiin” tosiasioita ja sitten ”unohtamalla koko asia” (jättämällä ”alitajunta” rauhaan).

⁷Tuntemattomien alojen tutkija kerää tosiasioita ja tekee niistä vähitellen järjestelmän. Usein hän huomaa jonkin ajan kuluttua, että hänen laatimansa kirjoitelma on työstettävä uudelleen. Ja tämän hän voi toistaa kuinka monta kertaa tahansa. Hänen verhotajuntansa on sillä välin työstänyt ”ongelmat”. Usein voi olla vaikea ratkaista, missä määrin tämä tajunta on omaksunut tosiasioita telepaattisesti mentaalimaailmasta.

⁸Toisin kuin valvetajunta ja ylitajunta voidaan alitajunta jakaa piilevään ja aktuaalistuneeseen tajuntaan. Piilevä alitajunta on ensitriadissa, johon monadi–ikiatomi–minä–yksilö on koteloitunut siitä lähtien, kun evoluutio kivikunnassa alkoi. Aktualisoitunut tajunta on kaikkea, mikä on kulkenut läpi valvetajunnan nykyisen inkarnaation aikana ja joka sitten on vajonnut valvetajunnan kynnyksen alapuolelle.

⁹Monadin uudelleenmuistaminen voitaneen sisällyttää piilevään alitajuntaan. Tämä piilevä alitajunta oli aikoinaan osa valvetajuntaa, ja se on tallentunut triadiin. Tämä piilevyys voi joskus ilmentyä vaistona, ennen kuin se on täydellistä uudelleenmuistamista. Tähän vaistoon voidaan lukea tietynlaiset aavistukset, jotka pyrkivät ikään kuin työstämään tiensä selkeyteen, täydelliseen uudelleenmuistamiseen. Tietynlaiset aavistukset kuuluvat ylitajuntaan.

¹⁰Yksilö on äärimmäisen koostunut ilmiö. Hän ei koostu vain viidestä verhosta, jotka muodostavat viisi olentoa. Hän omaa myös triadin, joka sisältää kaikki eri inkarnaatioiden jättämät tallenteet. Tämän lisäksi monadin uudessa inkarnaatiossa saamat uudet kokemukset, erilaiset vaikutteet, eri ikäkausien erilaiset näkemykset olemassaolosta. Näin ollen ei ole lainkaan merkillistä, että yksilö näyttää olevan täynnä vastakohtaisuuksia. Lisääntyvän kulttuurin ja yhtenäisen elämänasenteen myötä tällaisista vastakohtaisuuksista tulee vähemmän havaittavia.

¹¹Ylitajunta on osittain niiden emotionaalisten ja mentaalisten molekyylilajien tajuntaa, jota minätajunta ei ole vielä aktivoinut, ja osittain kulttuuriasteella alimman kausaalisen molekyylilajin heräävää kausaalitajuntaa. On olemassa kaksi tapaa aktivoida nämä tajunnanlajit. Joko elää elämäänsä kuten kaikki muutkin ja antaa niiden aktivoitua ihmiskunnan normaalissa kehitysprosessissa kautta vuosimiljoonien. Tai tekemällä itse tietoista työtä näiden ylitajunnan lajien aktivoimiseksi, jolloin niistä tulee valvetajuntaa ja myöhemmin minän hallitsemia. Nämä ylitajunnat aktivoidaan suuntaamalla niihin minätietoisuus (tarkkaavaisuus). Sillä kaikki tajun-

nan tarkkailema altistuu (mentaalisen emotionaalisen, fyysinen aktiivisuuden) energiavaikutukselle. Ominaisuuksia hankitaan niitä jatkuvasti tarkkaillen, selvittämällä niiden luonne ja toivottavuus itselleen, tekemällä niistä emotionaalisen vetovoiman kohteita ja harjoittamalla niitä fyysisessä elämässä. Korkeampaa tajuntaa kehitetään hankkimalla näihin korkeampiin tajuntoihin kuuluvia ominaisuuksia. Mitä suurempi esoteerinen tietomme on, sitä paremmin oivallamme parhaimmat menettelytavat. Jos yksilö tekee tässä suhteessa parhaansa, silloin myös Augoeides voi välittää oivallusta ja energiaa yhä suuremmassa määrin.

¹²Myös kausaaliverhon ja inkarnaatioverhojen (mukaan lukien triadiverhon) tajuntojen väliset suhteet voidaan lukea tiedostamattomaan. Eri tajunnanlajien pitkäaikainen tarkkailu on tarpeen, jotta yksilö oppisi erottamaan nämä toisistaan ja sen jälkeen toteamaan niiden erilaisen vaikutuksen toisiinsa. On erittäin kiinnostavaa analysoida tähän liittyviä ilmiöitä persoonattomasti ja asiallisesti. Aluksi monadi samaistuu mentaalisuuteen, ainakin niin kauan kuin yksilö luulee, että mentaalisuus on hän itse. Vasta sitten kun hän oivaltaa, että hän itse on se, joka analysoi ajatussisältöä, hän kykenee erottamaan itsensä ja mentaaliverhotajunnan.

¹³Tällaista analyysia tehdessään kokelasta auttaa suuresti hänen visualisointikykynsä (jota harjoitetaan rituaalin avulla).

¹⁴Alitajunnassa tapahtuu paljon sellaista, mistä kokelaalla ei ole aavistustakaan. Jos kaikki vaikuttaa epäonnistuneen ja osoittautuneen hyödyttömäksi näennäisen pysähdyksen hetkinä, voi hänen luottamuksensa elämänlakiin olla ainoa asia, joka valvetajunnalle jää jäljelle. Silloin kokelaan tulisi jättää huolensa tiedostamattomalle ja elää siinä ”jumalallisessa huolettomuudessa”, jota hänen on opittava kultivoimaan. Niin kauan kuin hän tahtonsa on suuntautunut kehitykseen ja hän pitää kiinni päätöksestään kehittyä, hänen kehityksensä jatkuu, vaikka ulkonäkö osoittaa päinvastaista.

¹⁵Triadin alitajunta on muisto menneisyydestä. Se ei ratkaise ongelmia. Se tarjoaa meille sen, mitä olemme kokeneet ja työstäneet. Ongelmien ratkaisu tapahtuu ylitajuisessa mentaalitajunnassa, jota aktivoivat valvetajuntaa askarruttavat ongelmat. Teoksessa *Viisasten kivi* (3.69) käytetty nimitys ”alitajunta” on itse asiassa harhaanjohtava, mutta meidän on käytettävä sitä, kunnes saamme planeettahierarkialta vaadittavat tosiasiat selventämään tiedostamattoman ongelmaa. Triadissa oleva monadi–minä saa uuden triadiverhon jokaisessa uudessa inkarnaatiossa (uudet kausaalimolekyylit suuremmasta kausaaliverhosta). Skandhat ovat fyysisiä, emotionaalisia ja mentaalisia atomeja, jotka seuraavat triadin mukana sen inkarnoitua ja edustavat aiemmissa inkarnaatioissa hankittuja taipumuksia, mutta tätä tehtävää lukuun ottamatta niiden merkitys muistin kannalta on meille tuntematon.

¹⁶Esoteerikkojen on joskus turvauduttava apurakenteisiin, mutta tämä ei ole puolustus niille okkulttisten lahkojen jäsenille, jotka johtavat ihmisiä harhaan omilla kuvitelmillaan. Esoteeriseen apurakenteeseen ei pidä turvautua muutoin kuin silloin, kun se vastaa niin läheisesti todellisuutta, ettei sillä ole harhaanjohtavaa vaikutusta; sitä on pidettävä vain olennaisilta osiltaan oikeana, joskin ”kömpelönä” selityksenä.

¹⁷Myös esoteerikon on joskus tyydyttävä omiin rakenteisiinsa. Mutta eksoteristin ja esoteerikon näkemysten välillä on olennainen ero. Edellinen uskoo mielijohteidensa oikeellisuuteen, jälkimmäinen tietää, että teoriat ovat väliaikaisia eivätkä sen tähden tarkkoja, että ne ovat apurakenteita, joita käytetään siihen saakka, kunnes planeettahierarkialta saadaan kausaaliset tosiasiat. Mentaalitajunta ei voi todeta sellaisia tosiasioita.

5.14 Alitajunta

¹On olemassa neljä alitajunnan pääalajia, joiden olemassaoloa lääkärit, psykiatrit ja psykologit eivät tietenkään edes aavista. Sellaiset asiat eivät nimittäin ole ”tiedettä”.

²Nämä neljä lajia ovat monadin, triadin, skandhojen ja verhojen alitajunta. Monadin alitajunta sisältää kaiken sen, minkä sen tajunta on kokenut aina siitä lähtien, kun tämä tajunta herätettiin eloon. Triadin alitajunta sisältää kaiken siihen tallentuneen siitä lähtien, kun triadi

muodostui kivikunnassa. Erityisen aktuaalisia ovat tietenkin monadin inkarnaatiot ihmisenä. Skandhojen alitajunta sisältää muiston kaikesta, mikä muodosti ne triadin seuralaisiksi. Ja lopuksi meillä on eetterisen, emotionaalisen ja mentaalisen inkarnaatioverhon alitajunta. Kausaaliverhon tajunta ei voi koskaan tulla alitajuiiseksi, koska kaikki sen kokemus on olemassa nykyhetkessä.

³Monadi ei voi unohtaa mitään näkemästään, kuulemastaan, kokemastaan. Kaikki sen havainnoima aina siitä lähtien, kun sen tajunta herätettiin eloon, on katoamatonta.

⁴Neljännessä luomakunnassa (ihmiskunnassa) olevalla monadilla on katoamaton muisti kaikesta kivi-, kasvi- ja eläinkunnassa kokemastaan, samoin kuin muisti kaikista sen ihmiskunnassa kokemista inkarnaatioista.

⁵Tajunta on luonteeltaan sekä yksilöllistä että kollektiivista. Kaikki monadin tajunnansisältö on olemassa myös ryhmän (aggregaatin) kollektiivitajunnassa katoamattomana muistina.

⁶Muisti on luonteeltaan passiivinen ja piilevä. Jotta siitä tuli uudelleenmuistamista, se on aktualisoitava ja aktivoitava. Tämä voi tapahtua eri tavoin, yleensä uusiutuneen yhteyden ansiosta.

⁷Kaikki alemmissa tajunnanlajeissa oleva on olemassa myös korkeammassa lajeissa. Sen tähden planeetan kausaalinen kollektiivitajunta voi palauttaa kaiken olemassa olleen, kaiken planeetassa olevien monadien kokeman aina planeetan syntymästä saakka. Tästä syystä planeetan kausaalitajunnalle ei ole ”menneisyyttä” planetaarisessa suhteessa. Jokainen mennyt asia on aina sen ulottuvilla, joka on hankkinut kausaalisen tajun ja kyvyn aktualisoida planeettamuistin.

⁸Jokainen inkarnaatio lisää ikään kuin kerroksen ensitriadin alitajuntaan. Jos uudessa inkarnaatiossa saadut kokemukset koskettavat alitajunnassa olevaa samankaltaista, tämä voi aktivoitua ja vaikuttaa valvetajuntaan. Kun on kyse ”hengellisistä” elämänalueista, uskonnollinen ihminen ottaa usein sellaiset asiat totuutena, ilmestyksenä, jumalallisena inspiraationa jne.

⁹Kaikki ne ominaisuudet ja kyvyt, jotka monadi (yksilö) on hankkinut kautta kymmenien tuhansien inkarnaatioidensa fyysisenä, emotionaalisena ja mentaalisenä olentona kaikilla eri kehitystasasteilla, ovat alitajunnassa piilevässä tilassa. Alemmilla asteilla (vihan asteella) hankitaan melkein yksinomaan ne ominaisuudet, jotka kuuluvat itsesäilytysvaistoon ja häikäilemättömään itsekkyyteen. Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasasteella näiden ominaisuuksien prosentuaalinen osuus on suurempi kuin jalompien ominaisuuksien, jotka ovat siis vielä hankittavana. Jos näillä piilevillä huonoilla ominaisuuksilla on tilaisuuksia aktualisoitua uudelleen, saadaan ne ilmiöt, jotka näkyvät aikamme lisääntyvässä nuorisorikollisuudessa.

¹⁰Alitajunnan piilevä saaduista ja työstetyistä kokemuksista muodostuva pääoma on varsinainen ymmärtämyksen perusta. Mitä suurempi tämä pääoma on, sitä laajempi ja nopeampi havaintokyky, edellyttäen, että aivot toimivat niin kuin niiden pitää, mikä ei suinkaan aina pidä paikkaansa.

¹¹Minä ei voi ymmärtää sellaista, mitä se ei ole koskaan kokenut lukemattomissa elämänmuodoissaan kautta luomakuntien. Tämä oli esoteerinen selviö, jonka Platon lahjoitti ihmiskunnalle sanoessaan, että kaikki tieto on uudelleenmuistamista. ”Ei ole mitään uutta auringon alla” on toinen esoteerinen selviö. Ihmissuku voittaa ja menettää jatkuvasti saman tiedon, kunnes se on oppinut olemaan käyttämättä sitä väärin. Yksilöillä, jotka eivät ole väärinkäyttäneet sitä, on tilaisuus hankkia se uudelleen, mutta he oppivat pian vaikenemaan oivalluksistaan, jotta heitä ei julistettaisi mielisairaiksi, suljettaisi mielisairaaloihin, poltettaisi tai lopetettaisi muilla tavoin tai saatettaisi ”toimintakyvyttömiksi”. Uskonto, filosofia ja tiede ovat vieläkin lapsenkengissä. Ihmiskunta ei tiedä mitään parempaa, koska se ei ole ansainnut mitään parempaa.

¹²Ne atomi- ja molekyyli-lajit, joita yksilö vetää puoleensa ovat riippuvaisia pysyvän atomin värähtelykyvystä ja kuuluvat samalle kehitystasolle.

¹³Edellisistä olemassaoloista peräisin oleva alitajunta kuuluu joko ääreishermostoon tai keskushermostoon. Ääreishermostossa on muistoja esi-isiltämme tai pysyvien atomiemme kautta

ajalta, jolloin olimme villejä tai eläimiä. Tähän alitajuntaan kuuluvat myös automatisoituneet tottumukselliset liikkeet.

¹⁴Emotionaalivärähtelyt saavuttavat meidät ääreishermoston (erityisesti solar-plexuksen) kautta, joka on tärkein yhteys emotionaaliverhoon. Nämä värähtelyt välittyvät sitten aivoihin. Esimerkiksi pelko voi olla peräisin esi-isiltämme tai se voi tulla aivojen syvemmistä kerroksista, aivolisäkkeestä (omasta sisäisestä kokemuksesta) tai ääreishermostosta. Viimeisessä tapauksessa se johtuu emotionaalimaailmassa oleskelevasta vihamielisestä olennosta.

5.15 Vaisto

¹On olemassa monia ”vaistomaisia” tajunnanprosesseja, joita ei ole vielä selvitetty. Niille on annettu yhteinen nimitys ”vaisto”. Voimme erottaa kolmenlaista vaistoa: alitajunnan jossakin elämässä hankkima, syntetisoitunut kokemus, minän piilevän kokemuksen ilmaisut ja yhteydet ylitajuntaan.

²Ihmisessä vaisto on piilevän tiedon ja kyvyn ilmaus. Se on meidän oppaamme etsiessämme uudistunutta yhteyttä, uudelleenmuistamisen aavistus.

³Ennen kuin jokin uusi asia on selkeästi ja tarkasti valvetajunnan käsittämä, se voi läpikäydä monia tajunnan lisääntymisen sarjoja, tietoista käsitystä edeltäviä vaiheita. Länsimaalaiset ovat suurelta osin psykologisia idiootteja, ikään kuin alimmalla kouluasteella olevia tietämättömiä lapsia. Heidän psykologiset käsitteensä ja kategoriansa ovat surkean lapsenomaisia. 1700-luvulla elänyt kemisti tiesi enemmän alkuaineista kuin vuonna 1950 elänyt psykologi ”psyhy-kestä”. Freud, Adler, Jung jne. eivät olisi saavuttaneet niin valtavaa menestystä mielikuvituk-sellisilla spekulatioillaan, jos tieto tajunnasta olisi ollut olemassa.

⁴Normaaliyksilön vaisto on hänen piilevää tietoaan ja ilmenee ymmärtämyksenä. Korke-ammilla asteilla yksilön vaisto vahvistuu alkavan subjektiivisen kausaalitajunnan ansiosta (47:3).

⁵Kulttuuriyksilön vaisto osoittaa hänelle, mitä hänen pitäisi nähdä, kuulla, lukea jne. Hän välttää järjestelmällisesti kaikkea alhaista, mautonta, raaistavaa. Hän ei lue modernin ”kulttuu-rin” likaista kirjallisuutta, joka kuvaa ali-ihmisten pahimpia ominaisuuksia. Hän ei lue sano-malehtien sensaatiomaisia kuvauksia kaikenlaisista rikoksista ja laittomuuksista. Hän ei katso elokuvia, jotka kuvaavat sivilisaation barbaarista näkemystä elämäntarkoituksesta, ikään kuin elämän parhaat asiat olisivat huvituksia, ylellisyyttä ja kaikenlaista hölmöyttä. Hän ei kuuntele juoruja. Hänellä on tärkeämpiä mielenkiinnon kohteita, ja hän tietää hyvin, että persoonalli-suuden elämä on lyhyt ja mielekäs sille, joka tuntee elämän lait ja tahtoo kehitystä. Hän välttää näkemästä ja kuulemasta mitään halventavaa, sillä hän tietää, että kaikki sellainen liittyy alitajuisiin komplekseihin väistämättömällä vaikutuksella, joka suoraan vaikeuttaa hänen pyrki-mystään itsetoteutukseen. Eräs huomattava esoteerikko sanoi, että se, joka käyttää keskimäärin enemmän kuin kymmenen minuuttia päivittäiseen sanomalehtien lukemiseen, osoittaa siten elintärkeiden ”henkisten” harrastusten puutetta. Suuntaamalla huomiomme ala-arvoisiin asioi-hin annamme alitajunnallemme haitallisia suggestioita.

5.16 Kompleksit

¹Kaikki, mitä ajattelemme, vajoaa alitajuntaan ja liittyy salassa työtään tekeviin komp-lekseihin.

²Alitajunta on palvelijamme, joka kriittikittömästi, mekaanisesti ja automaattisesti noudattaa niitä toimintaohjeita, jotka se kerran on vastaanottanut valvetajunnalta. Jos nämä ohjeet ovat ristiriitaisia, syntyy toisiaan vastaan taistelevia komplekseja, joilla on hajauttava vaikutus päätöksentekokykyyn ja tulosten saavuttamiseen. Jos toimintaohjeet ovat myönteisiä, tulos on myönteinen. Useimpien toimintaohjeet ovat kielteisiä, ja sitten he hämmästelevät sitä, että he niin usein epäonnistuvat.

³Ajatuksillamme me aktivoimme ylitajuntaamme ja saamme vastineeksi innostavia ja ohjaavia ideoita. Ylitietoisuuteen me vaikutamme ihanteidemme, palvelevan elämänasenteemme, tinkimättömän ja johdonmukaisen elämäntapamme kautta. Mitä yhtenäisempiä olemme, sitä enemmän valoa ja voimaa vastaanotamme korkeammalta minältämme ja kollektiivimme johtajalta. Apua on turha kerjätä. Me saamme sen avun, jonka me tarvitsemme, jonka me ansaitsemme ja johon meillä on oikeus sen elämän mukaisesti, jota elämme.

⁴Tiedostamaton tekee varsinaisen työn puolestamme, sen jälkeen, kun olemme varustaneet sen ajatuksilla, vaikutteilla ja luottamuksella. Tapahtuipa mitä tahansa, tiedämme, että ylitajuntamme on jumalallinen ja suurempi kuin mikään kohtalon määräämä tai mikä tahansa muu.

⁵Ajattelutottumuksista tulee väijäämättä komplekseja.

⁶Kaikki hyveet ja paheet ovat kompleksien tuloksia.

⁷Useimpien ihmisten elämäntavat ovat syntyneet ilman, että he ovat lähemmin pohtineet sitä. Tämä tosiasia osoittaa ajatusten hallinnan tärkeyden. Se, mitä ajatuksissa on valmisteltu, ilmenee usein automaattisesti sanoissa ja teoissa.

⁸”Luonne” on kompleksiemme, ajattelu- ja elämäntapojemme summa. Voimme muuttaa luonnetta muodostamalla uusia komplekseja, ajattelu- ja elämäntapoja. Kompleksien summa määrää elämänasenteemme, ja tämä muovaa tulevaa kohtaloamme.

⁹Voimme muodostaa hyviä komplekseja yhtä helposti kuin huonoja.

¹⁰”Menneisyyden valta” on suunnaton. Menneisyys elää omaa elämäänsä tiedostamattomuuden suojassa. Tämän lisäksi alitajunta on vahvin tajunnanlaji ihmiskunnan nykyisellä kehitystasasteella. Eikä vähiten tästä syystä tajunnanhallinta on välttämätöntä, joka tapauksessa edellytys oppilaisuudelle, jonka ehdoton vaatimus on ”olla koskaan taakse katsomatta”. Sille, joka on voinut hyväksyä teologisen fiktiojärjestelmän ”syntien anteeksiantamus” on tässä suhteessa arvokas psykologinen keino syyllisyyskompleksin vallasta vapautumiselle.

¹¹”Energia seuraa ajatusta”, joka vahvistaa kaiken, mitä se harkitsee. Mitä voimakkaampi katumus, sitä enemmän kompleksi vahvistuu, kunnes tuloksena voi olla lopullinen romahdus.

¹²Tietenkin alitajunnassa on synteettinen tekijä. Mutta alitajunnan työ on puhtaasti mekaanista, jatkuva analyysia ja synteesiä muistuttava prosessi. Prosessiin osallistuvat tekijät yhdistyvät hajaantuakseen jälleen, kunnes on muodostunut yhdistelmä, joka saavuttaa valvetajunnan. Tässä yhteydessä on väärin puhua ”rakentavista ja vapauttavista” voimista. Jos kompleksista vapautuminen saavutetaan, se johtuu siitä, että alitajunta on (nykyisillä menetelmillä yleensä sattumalta) saanut valvetajunnalta työstettäväksi tekijän, joka antaa ongelman ratkaisun. ”Vapautuminen” tulee ylitajunnasta, eivätkä psykosynteesiä harjoittavat tiedä siitä mitään. Se on edelleen osa esoteerista psykologiaa.

5.17 Uudelleenmuistaminen

¹”Tieto on uudelleenmuistamista.” Tämä Platonin lause on tietenkin väärinymmärretty. Tiedämmättömyys väärinymmärtää kaiken.

²Luvun otsikossa ei sanota ”Tiedon uudelleenmuistaminen”, sillä suurin osa uudelleenmuistettua ei ole tietoa, vaan aiemmin hankittua tietämystä, joka on 99-prosenttisesti fiktiivistä. Kaikki fiktiot, jotka olemme kerran työllämme sisällyttäneet mentaaliseen järjestelmään, ovat meille tuttuja, kun me jossain myöhemmässä elämässä kohtaamme ne uudelleen.

³Uudelleenmuistaminen edellyttää uutta yhteyttä ja uudistuvaa työtä. Erilliset tosiasiat tai fiktiot saavat merkityksen, tulevat käsitettäviksi vain omissa yhteyksissään. Erillään olevina ne sanovat hyvin vähän, jos mitään.

⁴Eri inkarnaatiot ikään kuin tallentavat omia kerrostumiaan alitajuntaan (triadin kolmeen yksikköön), mentaalisten, emotionaalisten ja fyysisten atomien kerrostumia. Nämä elävät omaa elämäänsä ja pääsevät oikeuksiinsa mitä odottamattomimmin tavoin, kun yksilö kokee vastaavanlaisia tajunnanilmaisuja (kokemuksia).

⁵Uudelleenmuistaminen merkitsee takaisinvaltausta. Käsittääksemme tosiasiat meidän on

asetettava ne asiayhteyksiinsä tai järjestelmään. Tähän Goethe viittasi lausunnollaan: ”Se, mikä on isiltä perittyä, on hankittava, jotta sen voi omistaa.”

⁶Niin pian kuin meidän on vaikea ymmärtää jotain, piilevää tietoa ei ole olemassa. Kaikki vaikea viittaa aiemmin tuntemattomaan, olipa sitten kyse tiedosta, taidoista, ominaisuuksista tai kyvyistä. Vaikea alkaa uudesta. Tämän perusteella voi helposti arvioida, mikä on uutta tai piilevää.

⁷Taitavuus riippuu siitä, miten perusteellisesti olemme hallinneet asian aiemmin. Aiempi, 90-prosenttiseen täydellisyyteen kehittynyt kykymme vaikuttaa meistä ”synnynnäiseltä” ja ”itses-tään palautuvalta.” Fyysisiltä vanhemmilta perityt fysiologiset taipumukset, ”joustavat aivot” jne. helpottavat tietenkin kyvyn uudelleenhankintaa. Mutta mitkään muut taipumukset eivät auta sitä, jolla ei ole aiempaa kokemusta. Alkukantaisella yksilöllä ei ole mahdollisuuksia käyttää tarkoituksenmukaisesti perimiään mitä täydellisimpiä aivoja. Tämän huomautuksen pitäisi antaa kiihkomielisille eugeniikan kannattajille ajattelemisen aihetta. Kokonainen heimo voi rappeutua nopeasti, jos siihen inkarnoituu vain alkukantaisia klaaneja.

⁸Jos esoteriikan opiskelija on omaksunut esoteerisen opin siten, että siitä on tullut elävä järjestelmä, joka monissa tapauksissa automaattisesti ratkaisee uusia tiedonongelmia, silloin tämä on siinä määrin työstetty triadin alitajuntaan, että hänelle on myös tulevaisuudessa täysin selvää, että niin kuin oppineet sanovat, niin se ei voi olla. Hänellä on luovuttamaton vaisto siitä, että elämällä on tarkoitus, vaistomainen luottamus elämään ja Lakiin. Jos hän ei löydä hylozoiikan järjestelmää, hänestä ei tule yleisen fiktiivisyyden uhria. Jos hän jää etsijäksi, hän löytää esoteriikan ennemmin tai myöhemmin. Usein hän omistautuu hyödylliselle elämäntyölle ja luottaa rauhallisesti elämään ilman minkään muotoillun elämäntarkoituksen tarvetta.

⁹Jotain on meneillään. Kriittinen, terve järki on heräämässä. Nobel-palkittu kemian professori Frederick Soddy: ”Uskon, että menneisyudessa on ollut sivilisaatioita, jotka tunsivat atomien energian ja jotka sitä väärinkäyttämällä tuhoutuivat täysin.” Ei se aivan näin ollut. Mutta vaisto on herännyt tosiasiaan, että kauan sitten kadonneissa kulttuureissa on ollut todellista tietoa. Vaisto sen tähden, että tuo ajatus on peräisin alitajunnassa säilyneistä aiemmissa inkarnaatioissa saaduista kokemuksista.

5.18 Ylitajunta

¹Ihmisen ylitajunta on kausaaliverhon tajunta, joka säilyttää muiston kaikesta kokemastaan aina siitä lähtien, kun se syntyi yksilön siirtyessä eläinkunnasta ihmiskuntaan. Ylitajuntaan luetaan myös inkarnaatioverhojen molekyyli-lajeissa oleva, edelleen aktivoitumaton passiivinen tajunta. Esimerkiksi sivilisaatioasteella olevalla normaaliyksilöllä on tällainen passiivinen tajunta 48:2,3 ja 47:4,5.

²Inspiraatiot (molekyylit tai atomit, jotka saavuttavat aivot, joissa niiden tajunta tulee käsitetyksi) voivat tulla mentaalimaailman mentaalimuodoista, kausaalimaailman tai essentiaa-limaailman ideoista (kun näitä muotoja ja ideoita on vetänyt puoleensa jokin niihin monadi-tajunnassa läheisesti liittyvä), Augoeideelta, joltakin planeettahierarkian jäseneltä. Useimmiten ne ovat aivojen emotionaalimaailmassa sieppaamia värähtelyjä joltakin, joka on ajatellut terävästi asiaa. (Värähtelyt koostuvat molekyyleistä.)

³Paljon siitä, minkä ihminen ottaa inspiraationa ulkoapäin korkeammilta olennoilta, tai sisäl-täpäin Augoeideelta, on hänen oman ylitajuisen mentaalisen tai kausaalisen tajuntansa työtä. Kauan sitten poimitut ja unohdetut ideat ovat säilyneet vastaavissa verhoissa tai triaditajun-nassa. Siinä määrin kuin yksilö kykenee käsittämään ne tai tarvitsee niitä etsimäänsä ymmär-tämykseen, nämä molekyylit voivat valua niihin kuuluviin aivosoluihin, ja yksilö ottaa ne sitten ilmestyksinä. Ennen kuin yksilö on hankkinut kyvyn toimia pallean yläpuolella olevien eri verhojensa keskuksissa ja kykenee määrittämään, mistä värähtelyt tulevat, hän ei voi var-muudella määrittää ”inspiraatioidensa laatua”.

⁴Korkeammilla asteilla olevilla on inkarnaatioverhojensa molekyylilajeissa edelleen aktivoimattomia tajunnanalueita. Tämän lisäksi mentaaliverhon tajunnansisältö ei voi suinkaan aina tallentua aivoihin. On monia mentaali-ideoita, joita ei koskaan käsitetä oikein tai ei käsitetä lainkaan, yksinkertaisesti sen tähden, että aivoilla ei ole siihen vaadittavaa kapasiteettia. Muita esteitä ovat lähtemättömästi juurtuneet mentaaliset fiktiot, jotka tukkivat tien ymmärtämykseen, joten nämä ideat eivät koskaan sisäisty eivätkä liity aivojen ideoihin.

⁵Voi kestää useita vuotta, ennen kuin ylitajuiseen mentaalitajuntaan kiinnittynyt mentaali-idea (mentaalimolekyyli) on onnistunut kulkeutumaan menestyksekkäästi alas aivoihin emotionaaliverhon ja eetteriverhon läpi ja tulee fyysisesti tietoiseksi.

⁶Ideat ja niiden evoluutioenergiat ovat niiden käytettävissä, jotka vaivautuvat hankkimaan niiden vastaanottamisen edellytykset: terveen järjen kehittäminen ja palvelemisen tahto. Terveeseen järkeen kuuluu meitä ympäröivän todellisuuden ymmärtäminen; ei dogmeja eikä tietämättömyyden idiologioita.

⁷Ylitajunta ilmenee harvoin ennen kulttuuriastetta.

⁸Humaniteettiasteen saavuttaneilla on subjektiivinen kausaalitajunta, 47:3, täysin aktiivinen ja osittain myös laji 47:2. Mutta tämä kausaalitajunta ei ulotu alas aivoihin asti, koska mentaalitajunnan aktiivisuus on niin voimakasta, ettei se voi toimia ideoiden välittäjänä, asia, joka sen tulee oppia. Meditaation tarkoituksena on tehdä mentaalitajunnasta kausaalitajunnan väline. Niin kauan kuin ihminen tietämättömyydessään luulee, että äly voi tuottaa todellista tietoa ja arvioida kaiken, hän estää kausaali-ideoita pääsemästä oikeuksiinsa. Mentaalisesta toiminnasta kausaaliseen toimintaan siirryttäessä voidaan erottaa kaksi vaihetta. Aluksi mentaalitajunta yrittää mentalisoida (alasmaitoittaa) kausaali-idean. Sen jälkeen siitä tulee vain idean aivoihin välittäjä.

⁹Voi kestää jopa viisitoista vuotta, ennen kuin minän mentaaliverhossa käsittämä kausaali-idea voi tunkeutua alas aivosolujen eetteriverhotajuntaan ja aktuaalistua fyysisessä valvetajunnassa. Niin kauan kuin yksilöllä on elimistö ja vahingoittumattomat aivot, on aivotajunta olemainen minälle kaikessa objektiivista havainnointia koskevassa. Sen tähden yksilö voi hankkia ominaisuuksia ja kykyjä vain fyysisessä elämässä, ei inkarnaatioiden välisten lepokausien aikana.

¹⁰Emotionaaliset ylitajuiset värähtelyt tulevat usein fyysisten aistien emotionaalisten vastineiden kautta. Pelkotiloissa fyysiset aivot halvaantuvat ja ääreishermosto ottaa hoitaakseen toiminnon, jolloin mahdollisuus yhdistää ylitajunta valvetajuntaan lakkaa.

¹¹Neroissa havaittava tasapainon puute johtuu siitä, että värähtelyt ovat liian voimakkaita vastaaville verhoille, jotka muuntavat nämä värähtelyt sellaiseksi energiaksi, joka verhojen on helpoin omaksua ja kuluttaa.

¹²Ylitajunta ilmenee tiedostamattomasti monin tavoin, mistä elämäntietämättömät ovat aavistamattomia ja mitä he eivät oivalla eivätkä ymmärrä. Usein tähän liittyvät värähtelyt ilmenevät lähes huomaamattomina mielihohteina, kehoituksina, vastuun tuntemuksina, inspiraatioina työssä, varoituksina (jota teologinen tietämättömyys kutsuu ”omatunnoksi”).

¹³Ne, jotka jatkuvasti huomioivat ylitajunnan, kokevat pian sen kasvavan merkityksen.

¹⁴Ihmiskunta muodostaa tajuntakollektiivin. Ja kuten kaikilla tällaisilla kollektiiveilla, sillä on sekä ylitajunta että alitajunta. Ne, jotka ymmärtävät tämän, voivat todeta, että hallitsevan illusiivisuuden ja fiktiivisyyden ohella kulkee voimakas ”idealismien” virta, kaipaus suurempaan ymmärtämykseen ja luottamukseen ”elämää” kohtaan.

¹⁵Ylitajunnan valloittaa ajattelemalla sitä. Omaan tasoa korkeammalle kehitystasolle kuuluvia elämänsääntöjä meditoimalla luodaan edellytykset tulevien kokemusten ymmärtämiselle ja valmistaudutaan nopeampaan kehitykseen tässä elämässä tai seuraavassa elämässä.

¹⁶Ylitajunta korkeammissa maailmoissa (toistriadin ja kolmastriadin maailmoissa) ei tosin ole helpommin valloitettavissa, mutta se antaa kuitenkin mahdollisuuden saada välähdyksiä,

jotka helposti käsitetään alkavaksi subjektiiviseksi tajunnaksi. Sellaisten virheellisten johtopäätösten riski näyttää oleva erityisesti kausaaliminuuksilla, jotka saavat välähdyksiä essentiaalimaailmasta kausaaliverhon ykseyskeskuksen kautta. Itsetoteutuksen laki vaikuttaa myös siihen, että yksilö epäröi hyödyntää ylempää asiantuntemusta. Hän haluaa ratkaista itse ongelmat, joiden hän uskoo olevan mahdollisuuksien rajoissa. Essentiaalitajunnan yhteisyystajunnalla on seitsemän astetta (46:1-7), ja niiden välisten rajojen määrittäminen voi olla vaikeaa, kun ongelma kuuluu korkeammalle asteelle. Sekä kausaaliminä sekä essentiaaliminä oppivat ylitajunnan suhteen tekemiensä virheiden ansiosta hyödyntämään korkeampien minuuksien omaamia tarkistusmahdollisuuksia.

5.19 Intuitio ja inspiraatio

¹Ihmiset omaksuivat sanan ”intuitio”, ja kuten tavallista, kaikki tiesivät heti, mitä ”intuitiolla” tarkoitettiin ja että kaikilla oli intuitio. Ja niin myös tämä sana idiotisoitiin. Sitten ovat tietenkin kaikki psykologit, psykoanalyttikot ja pedagogit osaltaan myötävaikuttaneet käsitesekeanuksen lisääntymiseen. Niinpä voimme odottaa, että pian myös koirilla ja kissoilla on intuitio.

²Paljon siitä, mitä tietämättömyys on kutsunut ”intuitioksi”, on vain piilevästä alitajunnasta tulevia ”uudelleenmuistamisen” ilmentymiä, kuten välitön tunnistaminen, salamannopea käsitäminen, välitön ymmärtäminen.

³Tiedostamattoman varmuus voi olla peräisin alitajunnasta tai ylitajunnasta. Alitajunnasta tuleva on yksilön saamien ja työstämien kokemusten ilmenemismuotoja; ne ovat sukua vaimuudelle. Silloin yksilö tietää kykenemättä selittämään miksi.

⁴Intuitio tulee mahdolliseksi vasta passiivisen kausaalitajunnan aktivoituessa. Intuitiota on kahdenlaista, koskien osaksi aineaspektia (kausali-intuitio), osaksi tajunnan aspektia (essentiaali-intuitio). Kausali-intuitio saadaan toistriadin mentaaliatomin (47:1) kautta kausaaliverhon älykeskuksen (47:3) välittämänä. Essentiaali-intuitio saadaan toistriadin essentiaaliatomin (46:1) kautta kausaaliverhon ykseyskeskuksen (47:2) välittämänä.

⁵Kyky kuunnella, herkistyä, kuulla se, mitä ei koskaan sanota ääneen, ymmärtää ilman sanoja – nämä ovat merkittäviä orastavan intuition ilmauksia. Erilaisten verhojemme läpi syöksyy värähtelypyörre, jonka värähtelyistä havaitsemme ehkä yhden kvadriljoonasosan. Alimpien ”oktaavien” melu tekee meidät kuuroiksi ”äänelle, joka kuuluu hiljaisuudessa” (kun äänet ovat vaienneet).

⁶Intuition hankkineen ei tarvitse analysoida, ja hän käyttää analyysia vain selventääkseen, konkretisoidakseen ja tehdäkseen asiat käsitettäviksi analyttikolle. Se, että psykoanalyttikot pitävät itseään intuitiivisina on todiste psykologisesta tietämättömyydestä. Niin pian kuin teoria on arvostelun perustana, johtopäätös tulee olemaan väärä, koska mikään teoria ei vastaa todellisuutta. Teoriat ovat orientoitumisvälineitä ja sellaisinaan arvokkaita; joka tapauksessa välttämättömiä elämäntietämättömälle. Mutta ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla meillä ei ole mahdollisuutta laatia oikeaa teoriaa. Sen voi tehdä vasta sitten, kun jokin ala on tutkittu loppuun saakka.

⁷Psykosyntetikko pitää itseään intuitiivisena, kun hänen analyysinsä mahdollistavat synteesin. Mutta se mentaalinen kyky, joka on mahdollistanut synteesin, on perspektiivitajunta (47:5, ei 47:2). Sitä paitsi syntetikko kykenee harvoin ratkaisemaan, onko hänen synteesinsä oikea. Virheettömyys saavutetaan vain intuition avulla.

⁸Vallitseva elämäntietämättömyys on tietenkin väärinkäyttänyt termiä ”inspiraatio” yhtä paljon kuin termiä ”intuitio”.

⁹Sitä paitsi kuinka ihmiset voisivat käsittää asioita, joista he eivät tiedä mitään? He eivät tiedä mitään planeetan eri maailmoista eivätkä ihmisen eri aineverhoista ja näiden eri tajunnanlajeista ja kaikesta muusta, josta täytyy olla tosiasioita, ennen kuin niitä voidaan arvioida. Se, mitä ihmiset kutsuvat ”inspiraatioksi”, on yleensä osaksi emotionaaliverhon ja mentaaliverhon tai triadin alitajunnasta tulevia impulsseja, osaksi telepatian avulla emotionaalimaailmassa tai

mentaalimaailmassa käsitettyjä värähtelyjä. Todellinen inspiraatio kuten intuitio tulee kausaalitajunnasta. Ero on siinä, että inspiraatio on viidennen luomakunnan yksilöiltä (inhimilliseltä planeettahierarkialta tai deevahierarkialta) saatuja virikkeitä, kun taas intuitio on itsehankittu yhteys kausaalimaailmaan.

5.20 *Essentiaalitajunta*

¹Essentiaalisuus (46) on luonteeltaan ”ryhmätajuntaa”. Tämä on ehkä määritelmä, joka parhaiten selventää, kuinka kaukana viidennestä luomakunnasta ihmiskunta nykyisellä kehitysteellaan on. Telepatia on ensimmäinen askel oikeaan suuntaan. Seuraava askel on toisen yksilön tajunnan kokeminen kuin omana tajuntana, mikä tapahtuu ryhmän yhteisyydestä kauden kautta. Tällaisen tajunnan edellytyksenä on ryhmälle yhteinen aineverho. Tällaisen verhon voi rakentaa vain 45-minä. Tämä antaa ymmärtää, että ilman planeettahierarkian apua kukaan ei saavuta essentiaalimaailmaa.

²Se, miten mahdotonta ihmisjärjen on muodostaa käsitystä korkeammista tajunnanlajeista, käy ehkä parhaiten ilmi essentiaalitajuntaa koskevasta selityksestä. Se on minätietoisuus ja universaalinen tajunta yhdistyneenä. Minätietoisuuden intensiivisen voimistumisen myötä minä havaitsee olevansa kaikkea ja kaikki. Se on suoranainen vastakohta käsitykselle, jonka mukaan minä menettäisi itseidentiteettinsä universaalisessa tajunnassa. Sen sijaan minä liittyy universaaliin syleillen sitä. Minun ja sinun välinen vastakohtaisuus on lopullisesti kadonnut. Minä on kaikki, koska kaikki on minua.

³Subjektiiivista essentiaalista tajuntaa kutsutaan ”rakkaudeksi”; objektiivista essentiaalisuutta kutsutaan ”viisaudeksi”. Subjektiiivinen essentiaalisuus ilmenee ryhmätajuntana, aluksi ”psykologisena ymmärtämyksenä”. Tästä ehkä ymmärrämme, ettei egoisteilla ole ”psykologista silmää” olennaisuuksille heidän arvioissa yksilöitä. Heillä on luultavasti silmää toisten egoistien harhaanjohtamiseen. Mutta se johtuu siitä, että he ovat oppineet jonkin verran ”liiketoiminnan psykologiaa” (alkeellista assosiaatiopsykologiaa) ihmisiltä, jotka ovat täydellisiä ”liikeneroja”.

⁴Kaikkien inkarnaatioiden aikana saamamme ja työstämämme inhimillinen kokemus ilmenee erityisenä asiaan liittyvänä vaistona. ”Liiketoiminnan nerous” hankitaan, kuten kaikki muutkin nerouden lajit, erikoistumalla useiden inkarnaatioiden aikana. Ymmärtämystä ihmisestä ihmisestä ei saavuteta tällä tavoin. Vain se tuntee itsensä, joka on tietoinen jumalallisuudestaan. Ja vain silloin kykenee ymmärtämään myös toisia. Vain essentiaalitajunnan ansiosta ihminen tulee tietoiseksi jumalallisuudestaan. Mutta yksilön kannalta on suunnattoman tärkeää, että hän oppii oivaltamaan, mitä ”jumala immanentilla” tarkoitetaan: että monadeina kaikilla olennoilla on osallisuus kosmiseen kokonaistajuntaan riippumatta siitä, millä kehitystasolla monadi on. Tätä Blavatsky julisti: että ”todellinen tie onnellisuuteen, rauhaan ja voimaan on jumalallisen luonnon löytämisessä itsestämme”.

⁵Schopenhauerin mukaan se, mitä kutsumme onnellisuudeksi, on negatiivinen tila, kärsimyksen poissaolo. Tunnetta itseämme ”onnelliseksi”, kun olemme hetken aikaa vapaita väsymyksestä, kivusta ja ahdistuksesta, kun voimme rentoutua ja omistautua miellyttävälle vaikutuksille. Ja tämän vahvistavat kaikki essentialistit heidän palatessaan essentiaalimaailmasta fyysiseen maailmaan. Essentiaalitajunta antaa mitä intensiivisimmän, sanoinkuvaamattoman autuuden tunteen. Mutta se ei ole yksinomaan autuutta. Jokainen ajatus levosta on mahdoton. Essentiaalitajunta merkitsee suunnatonta energiaa, normaalille yksilölle käsittämätöntä aktiivisuuden tarvetta, voittamatonta halua palvella kaikkea ja lisäksi ehtymättömin voimin.

⁶Schopenhauerin asenteen onneen jakavat useimmat korkeammilla asteilla olevat, ne, joilla on mitä vähäisin muistikuva oleskelustaan mentaalimaailmassa. On ehkä väistämätöntä, että ne, jotka mahdollisesti joskus kokevat onnellisuusinkarnaatioita, eivät ymmärrä tätä näkemystä asiasta.

5.21 Aktivointitekijät

¹Ihmisen kehitysaste riippuu siitä, minkälaisia molekyylitajunnan lajeja monaditajunta kykenee aktivoimaan. Kaikki ne molekyylitajunnat, joita monadi ei kykene aktivoimaan, muodostavat sen ylitajunnan. Aktivointiprosessi on hidas prosessi ensimmäisestä onnistuneesta yrityksestä molekyylilajin tajunnan täyteen suvereenisuuteen, prosessi, joka vaatii kutakin uutta molekyylilajia kohti tuhansia inkarnaatioita. Näin sen ei tarvitsisi olla, mutta oma-aloitteinen tajunnanaktiivisuus on alemmilla kehitysasteilla lähes olematonta. Kun yksilö on oivaltanut tämän ja hankkinut kyvyn jatkuvaan oma-aloitteiseen toimintaan, voi lopullinen prosessi edetä suunnattoman nopeasti. Mutta silloin edellytetään, ettei yksilö ole ulkopuolelta aktivoituvien verhotajuntojensa vaikutuksen alainen, ei ajattele ulkopuolelta tulevia ajatuksia, ei ole ulkopuolelta tulevien emotionaalivärähtelyjen emotionaalisen vaikutuksen alainen, ei siis ajattele, tunne, puhu eikä toimi impulssien vaikuttamana, vaan ainoastaan itsemääräämiensä tekijöiden mukaan. Se, mitkä nämä tekijät ovat, yksilö oppii hitaasti kulttuuriasteella, humaniteettiasteella ja idealiteettiasteella.

²Kulttuuriasteella ja humaniteettiasteella ihmiset vapautuvat useimmista illuusioista ja tietenkin myös fiktioista. Mutta täysin vapaa illuusioista ja fiktioista yksilö on vasta sitten, kun hän on hankkinut tietoa todellisuudesta. Tätä tietoa ihmiskunta ei voi koskaan hankkia oma-toimisesti.

³Vastaavia energioita saa vain tajuntaa käyttämällä. Koska suuret joukot käyttävät vain fyysistä ja emotionaalista tajuntaa, ne eivät voi käsittää eivätkä hyödyntää mentaalitajunnan energioita. Niiden mentaaliverhot ovat tyhjiä kaikista niistä väreistä, jotka mentalistien verhoissa vaihtelevat kuin kaleidoskoopissa.

⁴Vasta humaniteettiasteella ihminen hankkii kyvyn ajatella itse. Alemmilla asteilla ajattelu on dogmiajattelua, mekaanista toistamista. Oppiminen on sitä, että tietää, mitä muut ovat ajatelleet. Tieto on muistitietoa. Kaikki hakevat aineistoa ajatteluunsa kirjoista. Vain tätä menetelmää käyttäen tajunnankehitystä ei tapahdu.

⁵Teologia on dogmijärjestelmä, joka kieltää kaiken ajattelun dogmien määrittelemien rajojen ulkopuolella. Sama pätee useimpiin tieteenaloihin. Kun tuntee ajankohtaisen tieteenalan sisällön, silloin on ”täysinoppinut” ja uskoo siten kykenevänsä arvioimaan kaiken, myös asioita, jotka ovat oman tiedonalueen ulkopuolella. Milloin oppineille valkenee, että tämä asenne on typerryttävä.

⁶Teologit ovat yrittäneet määritellä uskon seuraavin sanoin: ”Usko on se osa tietämystä, jonka edessä tuntee: tämä ei tule koskaan ikuisuudessa muuttumaan.” Tuo on helppo sanoa, mutta se tarkoittaa, että usko on tunne, eikä se ole perusta, jolle rakentaa. Eikä kukaan ihminen kykene ratkaisemaan, etteikö ”tämä” tulisi muuttumaan. Jos tämä olisi totta, kenenkään ei tarvitsisi uskoa, sillä silloin tämä olisi lopullista, absoluuttista tietämystä.

⁷Sokean uskomuksen, olettamuksen, tietämyksen (käsittämisen) ja tiedon (oivalluksen) prosenttiosuudet osoittavat persoonallisuuden kehitystason. Minän piilevästä tasosta emme voi tietää mitään. Ja tätä itsepetollisuus käyttää lähes aina hyväkseen. On niin monia merkkejä siitä, että kyseessä varmasti on hyvin erityinen ihminen. Tasapainoinen yksilö tukeutuu työhönsä ja arvioi itsensä työnsä perusteella, ei kuvitelmiensa, toiveidensa, odotustensa, tavoitteidensa perusteella.

⁸Monet ihmiset laiminlyövät emotionaalisen jalostumisensa kultivoiden sen sijaan yksipuolisesti mentaalitajuntaa. He imartelevat itseään kuvittelemalla olevansa erittäin älyllisiä. Seuraavassa inkarnaatiossa tämä voi aiheuttaa vakavan takaiskun. Mentaaliset kyvyt ilman emotionaalisia ominaisuuksia johtavat yleensä kieroutuneeseen elämänsentteeseen, itsekeskeiseen itsetehostukseen tuskallisine seurauksineen.

⁹On myös jotain, mitä voitaisiin kutsua ”mentaaliseksi omistushimoksi”, täysin hyödyttömien tosiasioiden ahmimiseksi. Esoteerikko omaksuu sellaista, mikä antaa perspektiiviä ja laajentaa elämänymmärtämystä, vahvistaa hänen elinkelpoisuuttaan ja kykyään auttaa.

¹⁰Jos emotionaalitajunnan tahdotaan vaikuttavan alimpaan kausaalitajuntaan, 47:3, tai jos sen halutaan olevan sen vaikutuksen kohteena, vaaditaan 48:3-lajin aktivointi. Mentaalitajunnan osalta on aktivoitava vähintään 47:5-laji.

¹¹Mentaalisuus kulkee kausaalisuuteen, emotionaalisuus essentiaalisuuteen, fyysisuus super-essentiaalisuuteen kausaaliverhon kolmen keskuksen kautta, kun nämä on aktivoitu. Fyysisuus osoittautuu tässäkin suhteessa kaikkein merkityksellisimmäksi. Tästä käy myös ilmi teologian elämäntieteisyys siinä, että se katsoo fyysisyyden olevan jotain ”jumalatonta”.

¹²Ei ole lainkaan harvinaista, että idean fyysinen toteuttaminen vie useita inkarnaatioita sen jälkeen, kun se on mentaalisesti käsitetty. Täydellisiä yksilöitä on kaikilla kehitystasasteilla. He suorittavat kaikki tehtävänsä fyysisessä maailmassa täydellisellä tavalla. Tällaisissa yksilöissä ei ole havaittavissa mitään etäisyyttä mentaalisuuden ja fyysisyyden välillä. Kun tämä mahdollistuu idealiteettiasteella, ihminen on valmis siirtymään viidenteen luomakuntaan. Mutta on yksilöitä, jotka ovat mentaalisesti monta inkarnaatiota fyysistä täydellistymistään edellä. Moralistit, jotka ottavat huomioon vain fyysisen täydellisyyden, eivät arvosta heitä. Näillä moralisteilla ei ole mahdollisuutta oivaltaa, että mentalisti voi olla tajunnankehityksessään tuhansia vuosia muuta ihmiskuntaa edellä.

¹³Tajunta samaistuu siihen, mitä se käsittelee – olkoon se oman tason ylä- tai alapuolella. Kun olemme tekemisissä asioiden kanssa, jotka kuuluvat alemmille tasoille, vajoamme oman tasomme alapuolelle, ja kun pohdimme korkeampia asioita, meidän ideamme ja ihanteemme vetävät meidät ylös korkeammalle tasolle. On totta, että me laskeudumme pian takaisin varsinaiselle tasollemme, mutta vaikutelmat säilyvät alitajunnassa, eivätkä ne ole koskaan vailla vaikutusta.

¹⁴Kaikki olemassa oleva tapahtuu lisääntyneen ja vähentyneen energian ja aktiivisuuden sykleissä. Tämä pätee myös tajuntaan. Oppilaskokelaan on valmistauduttava korkean jännitteen ja alhaisen jännitteen kausiin, selkeyden kausiin ja pimeyden kausiin, menestyksen kausiin ja epäonnistumisen kausiin, jolloin kaikki näyttää voitetulta ja kaikki menetetyltä, tai niin kuin mystikot asian ilmaisevat: kausiin, jolloin ihminen on Jumalan kanssa, ja kausiin, jolloin Jumala on hylännyt hänet. Esoteerikko, joka on hankkinut itseluottamuksen (ymmärtämykseen perustuvan), elämänluottamuksen ja lainluottamuksen, voi noudattaa näitä ominaisuuksia lasku-kausina, eikä hänen tarvitse koskaan vaipua epätoivoon tai lannistua. Esoteerikko tietää, että verhot romahtavat joskus, erityisesti joukkovärähtelyjen tai mustan loosin aiheuttamien värähtelyjen valtavan paineen alaisina, jolloin minä tuntee itsensä voimattomaksi. Vähentyneen fyysisen elinvoiman tai masennuksen kausina on rentouduttava fyysisesti, emotionaalisesti ja mentaalisesti, levittävä etsien viihdykkeitä. Yön jälkeen tulee päivä. Ja pilvien yllä taivas on aina sininen.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Tajunnan aspekti*. Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Kaksi (Livskunskap Två)*. Suomentanut Irmeli Adelskog.

Copyright © 2024 Kustannussäätiö / Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency
(www.laurency.com).

Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 2024.06.15.